

האהבה - סוד הקיום

אמילי דיקינסון
222 שירים

תרגום: זיוה שמיר

There is another sky

[2]

There is another sky,
Ever serene and fair,
And there is another sunshine,
Though it be darkness there;
Never mind faded forests, Austin,
Never mind silent fields –
Here is a little forest,
Whose leaf is ever green;
Here is a brighter garden,
Where not a frost has been;
In its unfading flowers
I hear the bright bee hum:
Prithee, my brother,
Into my garden come!

ישנם שמים אחרים

[2]

ישנם שמים אחרים,
יפים ובהירים,
יש אור אחר לשמש, בו
ישנם צדדים קודרים;
הנח, אחי, עלים בלים,
הנח שדות קמלים –
הנה חרשה קטנה,
היא ירקקה לעד;
הנה גן ירקרק, ובו
עוד לא ירד ברד;
ולא יגע בו כמשון
דבורה קולה תנעים:
סורה אלי, אחי הטוב,
ירד-נא אל גני!

Frequently the woods are pink
[6]

Frequently the woods are pink --
Frequently are brown.
Frequently the hills undress
Behind my native town.

Oft a head is crested
I was wont to see --
And as oft a cranny
Where it used to be --

And the Earth -- they tell me --
On its Axis turned!
Wonderful Rotation!
By but twelve performed!

לא אחת ורוד היער
[6]

לא אחת וְרֹד הַיַּעַר –
לא אחת הוא עֲרֻמוֹנִי.
יֵשׁ שְׁגִבֵּעַ מִתְעַרְטֵל לוֹ
בְּעֶרְףּ מְעוֹנִי.

לא אחת הָרֵאשׁ עֵטוֹר הוּא.
כֶּךָ הוּא מִתְמִיד –
וּלְעֵתִים הוּא יְדֵי סְדוּק
אֵד לְאִין-קֶץ עָמִיד –

וְהַעוֹלָם – כֶּךָ מְסַפְּרִים לִי –
עַל צִירוֹ הַצָּר
בְּסִבּוּב נִפְלֵא סָבַב רַק
פְּעָמִים תִּירִסָּר.

There is a word

[8]

There is a word
Which bears a sword
Can pierce an armed man --
It hurls its barbed syllables
And is mute again --
But where it fell
The saved will tell
On patriotic day,
Some epauletted Brother
Gave his breath away.
Wherever runs the breathless sun --
Wherever roams the day --
There is its noiseless onset --
There is its victory!
Behold the keenest marksman!
The most accomplished shot!
Time's sublimest target
Is a soul "forgot!"

ישנה מילה

[8]

ישנה מילה
וחרב לה
אשר תחדר אפוד --
זרקת הברות דוקרות
ושוב קולה ישקט --
אך בנפלה
נגידו לה
הנצולים ביום
החג, שרע שלחם עד תם
מסר את נשמתו.
מקום בו רצה החמה --
מקום בו אץ היום --
תמצא בו התחלה דמומה --
ויש בו נצחון!
הבט בטוב בצלפים!
בירה בוטחת!
מטרת הזמן העלאית
היא נשמה "נשכחת!"

Through lane it lay
[9]

Through lane it lay -- through bramble --
Through clearing and through wood --
Banditti often passed us
Upon the lonely road.

The wolf came peering curious --
The owl looked down --
The serpent's satin figure
Glid stealthily along --

The tempests touched our garments --
The lightning's poinards gleamed --
Fierce from the Crag above us
The hungry Vulture screamed --

בנתיבים, בין אטדים
[9]

בנתיבים, בין אטדים --
בין יער לבין קרחה --
עברנו ליד שודדים
בדרך לא דרוכה.

בא השועל הציץ סקרן --
ינשוף השפיל עינו --
הפתן בגלימת משי
גלש לו כגנב --

אחז הסער במעילי --
ברקו חצי ברק --
הציט ממרומי פסגה
עז ורעב צעק --

The morns are meeker than they were
[12]

The morns are meeker than they were
The nuts are getting brown -
The berry's cheek is plumper -
The rose is out of town.
The maple wears a gayer scarf -
The field a scarlet gown -
Lest I sh'd be old-fashioned
I'll put a trinket on.

הבָּקָרִים כְּבֹר רַכִּים מֵאֵי פַעַם
[12]

הַבָּקָרִים כְּבֹר רַכִּים מֵאֵי פַעַם –
וְעֵצֵי הָאֶגֶז מִבְּשִׁילִים –
לְתוֹתִים הִתְעַבּוּ הַלְחִיִּים –
הַיֹּרְדִים עָלֵיהֶם מְשִׁילִים.
לְעֵץ הָאֶדֶר שָׁל-צָעִיר-רֶקֶמֶתִים –
וְגִלְמַת אֶרְגָּמֹן לְשָׁדָה –
וּלְבַל יִגִּידוּ עָלַי "מָה בָּלָתָה הִיא",
אֶת מִיטְבַּע עֲדֵי אֶעֱדָה.

The Guest is gold and crimson

[15]

The Guest is gold and crimson --
An Opal guest and gray --
Of Ermine is his doublet --
His Capuchin gay --

He reaches town at nightfall --
He stops at every door --
Who looks for him at morning
I pray him too -- explore
The Lark's pure territory --
Or the Lapwing's shore!

אורח – ארגמן ופז

[15]

אורח – ארגמן ופז --
גוניו אדם-אפר --
אפדתו – פרות סמור --
וברדסו מופז --

בוא העירה בחצות --
יחנה בצד כל דלת --
שם יבקשוהו בבקרים
ואתחנן – צא וחקר את מישורי התקלת
של מרחבי העפרוני --
גדותיה של צוצלת!

**Baffled for just a day or two
[17]**

Baffled for just a day or two --
Embarrassed -- not afraid --
Encounter in my garden
An unexpected Maid.

She beckons, and the woods start --
She nods, and all begin --
Surely, such a country
I was never in!

**הובכה אך רק לזמן קצר
[17]**

הובְּכָה, אֵךְ רַק לְזֶמֶן קָצֵר –
תִּמְהָה אֵךְ לֹא יִרְאָה –
פָּגַשְׁתִּי אֶמֶשׁ בַּגֶּנֶה
אוֹרֶחַת לֹא קְרוּאָה.

תִּנִּיד רְאשָׁה – יַעֲצִים קָמִים –
תִּרְמֹז – הַכֹּל כָּבֵר יֵר –
בָּרִי, בְּאַרְץ שְׁכֹז
שׁוּם אִישׁ עוֹד לֹא בִקֵּר!

A sepal, petal, and a thorn
[19]

A sepal, petal, and a thorn
Upon a common summer's morn –
A flask of Dew – A Bee or two –
A Breeze – a caper in the trees –
And I'm a Rose!

גביע, אף עלה כותרת
[19]

גביע, אף עלי כותרת ובצדדים
גם קוץ, כלם יחדו בבקר קיץ סתם –
מלא הפלי טל-חמד – דבורה אחת או צמד –
צפריר קופץ עלי כל יץ –
ראו-נא: אני ורד!

She slept beneath a tree
[25]

She slept beneath a tree --
Remembered but by me.
I touched her Cradle mute --
She recognized the foot --
Put on her suit
And see!

היא נמה תחת עץ אלה
[25]

היא נמה תחת עץ אלה –
ורק אני הוא גואלה
דומם נגעתי בפלה –
הפירה היא את הצעדים –
לבשה מיד את הבגדים
בהדרה פלולה!

It's all I have to bring today
[26]

It's all I have to bring today –
This, and my heart beside --
This, and my heart, and all the fields --
And all the meadows wide –

Be sure you count -- should I forget
Some one the sum could tell --
This, and my heart, and all the Bees
Which in the Clover dwell.

רק זאת עלי היום להביא
[26]

אך זאת עלי היום להביא –
את זאת, וכן רק את לבי --
כן, את לבי וכל השדות --
כרי מרעה גדולי מדות –

ספרו המלאי. לבל אשכח
פריט אחד מתוך הסך --
רק זאת: לבי ונחילי דבורים
שבתלתן מתגוררים.

ובנוסח אחר:

רק זאת עלי היום להביא –
את זאת ואת לבי, רק זאת –
כן, את לבי, האפרים
ורחב השדות.

ספרו המלאי. אולי אשכח
פריט אחד מתוך הסך:
רק זאת, לבי, וכל הדבורים
שבתלתן מתגוררים.

Morns like these – we parted
[27]

Morns like these -- we parted --
Noons like these -- she rose --
Fluttering first -- then firmer
To her fair repose.

Never did she lisp it --
It was not for me --
She -- was mute from transport --
I -- from agony --

Till -- the evening nearing
One the curtains drew --
Quick! A Sharper rustling!
And this linnet flew!

נפרדנו בבוקר שזזה
[27]

נפרדנו בבקר שפצה --
ובהמשך -- לא נחתה --
נפנוף -- אחר-כך -- דאגתה כחץ
אל מקום מנוחתה.

אף פעם לי לא לחשה --
זה לא בעבורי --
היא נאלמה מהתעלות --
אני -- מצערי --

ובהתקרב הערב
פרכת נפתחה --
חיש-קל! רשרוש שנתחדד!
והחוחית פרחה!

So has a Daisy vanished
[28]

So has a Daisy vanished
From the fields today --
So tiptoed many a slipper
To Paradise away --

Oozed so in crimson bubbles
Day's departing tide --
Blooming -- tripping -- flowing
Are ye then with God?

כך נעלמה המרגנית
[28]

כך נעלמה המרגנית
מן השדות היום --
יציאה על קצות האצבעות
אל שדות-אל במרום --

טפות של ארגמן תטיף
גאות היום עת תעריב --
תפרח -- תזרם -- אף תחולל
את כפר בחיק האל?

Adrift!

[30]

Adrift! A little boat adrift!
And night is coming down!
Will no one guide a little boat
Unto the nearest town?

So sailors say, on yesterday,
Just as the dusk was brown,
One little boat gave up its strife,
And gurgled down and down.

But angels say, on yesterday,
Just as the dawn was red,
One little boat o'erspent with gales
Retrimmed its masts, redecked its sails,
Exultant, onward sped!

סחופה!

[30]

ספינה קטנה, בלה סחופה,
לילה קרב ובא.
מי יובילנה אל חופה
של עיר נמל קרובה?

תופסי משוט סחים : אתמול
בעת שקיעה בגון אבק.
החלה הספינה לצלל
בתם המאבק.

אך מלאכים סחים : אתמול
בעת זריחת-שני
הפלי ידוע הסערה
מתח מפרש, זקף תרנים
זנק קדימה בדהרה.

Summer for thee
[31]

Summer for thee, grant I may be
When Summer days are flown!
Thy music still, when Whippoorwill
And Oriole -- are done!

For thee to bloom, I'll skip the tomb
And row my blossoms o'er!
Pray gather me --
Anemone --
Thy flower -- forevermore!

אהיה הקיץ בשבילך
[31]

אֶהְיֶה הַקִּיץ בְּשִׁבְלֶךָ
בְּתֵם יְמוֹת חֶמָּה!
שִׁירְךָ יָדֵם עַתָּה קוֹל לִילִית
יוֹמָר בְּקוֹל דְּמָמָה!

לְמַעַנְךָ אֶפְרַח, אֶחְיֶה
אֶת נִצְנֵי אֶחָשָׁף!
אֶסְפִּינִי-נָא,
הַכֶּלְנִית --
הַנִּצְי -- עַד-אֵין-סוֹף!

Garlands for Queens

[34]

GarlandforQueens, may be --
Laurels -- for rare degree
Of soul or sword.
Ah -- but remembering me --
Ah -- but remembering thee --
Nature in chivalry --
Nature in charity --
Nature in equity --
This Rose ordained!

יאים זרים לבני מלוכה

[34]

יאים זרים לבני מלוכה --
זר-ער לבני דרגה רמה
אם בצבא, אם בנשמה
אך כאשר זוכרים אותך --
הה, עת אני נזכרת --
זו הבריאה בכל הודה --
זו הבריאה בכל חסדה --
זו הבריאה בשיא ישרה --
כי כך צנה הנרד!

Nobody knows this little Rose
[35]

Nobody knows this little Rose --
It might a pilgrim be
Did I not take it from the ways
And lift it up to thee.

Only a Bee will miss it --
Only a Butterfly,
Hastening from far journey --
On its breast to lie --

Only a Bird will wonder --
Only a Breeze will sigh --
Ah Little Rose -- how easy
For such as thee to die!

זו שושנה די אלמונית
[35]

זו שושנה לא ידועה --
אולי במרחקים קטפתיה
אולי הנדודים חקה --
ובידך הפקדתיה?

אולי דבורה תחטיא אותה --
וגם פרפר רפרר
הם לא ינוחו בחיקה --
בשיבתם ביעף.

קהל צפרים בה ירהר --
יודה צפריר ידידותי:
"אהה, בשביל אחת כמוך
מתק לי יום מותי!"

Snow flakes
[36]

Snow flakes.
I counted till they danced so
Their slippers leaped the town,
And then I took a pencil
To note the rebels down.
And then they grew so jolly
I did resign the prig,
And ten of my once stately toes
Are marshalled for a jig!

פתיתי שלג
[36]

פְּתִיתִי שֶׁלֶג.
סָפַרְתִּים עַד חוֹלְלוּ-דָלָגוּ
בְּאַנְפִּילָאוֹת בֵּין הַבָּתִּים ,
וְאִז לָקַחְתִּי עֶפְרוֹן
לְרֹשׁם אֶת הַמּוֹרְדִים.
וְאִז גָּבַרְהָ עֲלִיצוֹתָם
וּבַהוֹנֹתִי הַמְּכַבְּדוֹת
זֶה כָּבֹר שְׁמִטּוֹ צִדְקוֹתָן
וּלְכַרְכֵּר עוֹמְדוֹת.

**I robbed the Woods –
[41]**

I robbed the Woods –
The trusting Woods.
The unsuspecting Trees
Brought out their Burs and mosses
My fantasy to please.
I scanned their trinkets curious --
I grasped -- I bore away --
What will the solemn Hemlock --
What will the Oak tree say?

**שדדתי את היערים
[41]**

שִׁדְדָתִי אֶת הַיַּעְרִים –
הֵם הָאֲמִינוּ בִּי הַיַּעְרִים.
עֲצִים שֶׁלֹּא הִטִּילוּ בִּי סִפֵּק
נָתְנוּ לִי גַם אֶזוֹב, גַּם דְּרָדָרִים
אֶת כָּל מְשׁוּגוֹתַי בִּקְשׁוּ הֵם לְסִפֵּק.
סִקְרָתִי אֶת עֲדֵייהֶם בְּסִקְרָנוֹת –
תַּפְסָתִים – גְּזֻלָּתִים –
וַיֵּמָּה יֹאמַר רוֹם-מַעֲלָתוֹ, הַצֶּאֱלֹן –
וַיֵּמָּה יֹאמַר עָלַי עֵץ הָאֵלֹן

Once more, my now bewildered Dove
[48]

Once more, my now bewildered Dove
Bestirs her puzzled wings
Once more her mistress, on the deep
Her troubled question flings –

Thrice to the floating casement
The Patriarch's bird returned,
Courage! My brave Columbia!
There may yet be land

ושׁוּב יוֹנָה תִּמְהָה
[48]

וְשׁוּב יוֹנָה תִּמְהָה שְׁלִי
מִכָּה מִטַּת כָּנָף
וְשׁוּב גְּבִרְתָּהּ עַל הַגָּלִים.
תִּשְׁלַח אֶתָּה מִכְתָּב –

וְשׁוּב וְשׁוּב אֶל חֲלוֹנוֹ
חֲזָרָה יוֹנָה לָנֶחַם,
אִמְצִי, יוֹנָה, עוֹד יִמָּצֵא
לְכָף רְגִלְךָ מְנוּחַ!

**I never lost as much but twice
[49]**

I never lost as much but twice
And that was in the sod.
Twice have I stood a beggar
Before the door of God!

Angels, twice descending,
Reimbursed my store.
Burglar, banker, father,
I am poor once more!

**עוד לא עלתה האבדה
[49]**

עוד לא עלתה האבדה
על כפל קנייני.
שנית נצבתי אביונה
בפתח אל-קוני!

שנית עזרו לי השרפים,
מלאו את הארנק,
פורץ, בנקאי, אבי הטוב,
אני שוב אביונה!

**I haven't told my garden yet
[50]**

I haven't told my garden yet --
Lest that should conquer me.
I haven't quite the strength now
To break it to the Bee --

I will not name it in the street
For shops would stare at me --
That one so shy -- so ignorant
Should have the face to die.

The hillsides must not know it --
Where I have rambled so --
Nor tell the loving forests
The day that I shall go --

**עוד לא סיפרתי לגני
[50]**

עוד לא סִפַּרְתִּי לְגַנִּי --
פֶּן אֶכְבֹּשׁ עַד כָּלוֹת
וְאֵין לִי כֹחַ לְדַבֹּרָה
עֲכָשׂוּ זֹאת לְגִלוֹת --

גַּם לֹא אֶזְכִּיר זֹאת בְּרָחוֹב
עַיִן כָּל חֲנוּת תִּתְמָה --
אַחַת רָפָה בְּחֻצְפָתָהּ
תִּלְדֹּךָ לְעוֹלָמָהּ.

אַל תִּגְלוּ זֹאת לְגִבְעוֹת --
שֶׁלְצֶדֶן שׁוֹטְטֵתִי --
וּבֵל יֵדַע יַעַר אוֹהֵב
יוֹם בּוֹ אֵרַע מוֹתִי

...

Nor lisp it at the table --
Nor heedless by the way
Hint that within the Riddle
One will walk today .

אַל תִּהְיוּ לֵיד שֶׁלֶחַן --
כְּמוֹ אֶגֶב אֶרֶחָא
אַל תִּרְמְזוּ שְׁאֵל חִידָה
הַיּוֹם אַחַת הוֹלֵכָה.

Whether my bark went down at sea
[52]

Whether my bark went down at sea –
Whether she met with gales --
Whether to isles enchanted
She bent her docile sails --

By what mystic mooring
She is held today --
This is the errand of the eye
Out upon the Bay.

אם ספינתי ירדה לים
[52]

אם ספינתי ירדה לים –
אם נפגעה קשות --
אם אל אַיִים קסומים נטו
מפרש וכלי משוט --

באיזה מעגן סודי
כיום עודה שבויה --
זו שליחותו של מבטי
על פני מפרץ-הים.

Taken from men -- this morning
[53]

Taken from men -- this morning
Carried by men today --
Met by the Gods with banners --
Who marshalled her away –

One little maid -- from playmates --
One little mind from school --
There must be guests in Eden --
All the rooms are full –

Far -- as the East from Even --
Dim -- as the border star --
Courtiers quaint, in Kingdoms
Our departed are.

לוקחה הבוקר ממתים
[53]

לקחה הבקר ממתים
היום נשאה על-ידיהם --
פגשוה בדגלים אלים --
סדרוה בשורותיהם –

ילדה ממשחקי רעים --
ומספסל הלמודים --
אולי אורחים יש במרומים --
וכל החדרים מלאים –

רחוקה כמו המזרח מערב --
צבעה שחקים אשר כבו --
שם כמו אנשי סודו של מלך
שוכנים רעינו שעזבו.

If I should die
[54]

If I should die,
And you should live --
And time should gurgle on --
And morn should beam --
And noon should burn --
As it has usual done --
If Birds should build as early
And Bees as bustling go --
One might depart at option
From enterprise below!
'Tis sweet to know that stocks will stand
When we with Daisies lie --
That Commerce will continue --
And Trades as briskly fly --
It makes the parting tranquil
And keeps the soul serene --
That gentlemen so sprightly
Conduct the pleasing scene!

וכי אסגור עיניי לעד
[54]

וכי אֶסְגֹּר עֵינַי לְעַד,
וּבֹה בָּעֵת תִּמְשִׁיךְ לַחַיּוֹת --
וְכִי הַזְמַן יוֹסִיף לְהִתְגַּלְגֵּל --
וְאִם יִפְצִיעַ אֹר שְׁחָרִית --
וְאִם יִלְהֹט חַצּוֹת-הַיּוֹם --
וּבְחֻמָּה תִּבְעַר הַשָּׁמֶשׁ כְּבִהְרֵגֵל --
אִם צִפְּרִים יִבְנוּ כְּמוֹ אֶז
וְהַדְּבוּרִים בְּרַחֲשׁ רַב --
כָּל אִישׁ כְּאֻת-נִפְשׁוֹ יִטֹּשׁ
מִפְעֵל-חַיּוֹ שֶׁמִּתְחַתֵּיו!
יָדַע שֶׁעוֹד הַמַּלְאִי קָיָם
גַּם עֵת נְנוּחַ בֵּין פָּרָחִים --
מִסָּחָר מִמְּשִׁיךְ, וּמִדֵּי יוֹם --
הַהֶסְכָּמִים נִעְרָכִים --
זֶה גַם יִקַּל עַל הַפְּרִדָּה
וְגַם אֶת נִפְשָׁךְ יִשְׁקִיט --
כִּי הָאָדוֹן בְּעֶרְנוּת
עוֹדוֹ מוֹבִיל אֶת הַתְּכַנִּית!

By Chivalries as tiny
[55]

By Chivalries as tiny,
A Blossom, or a Book,
The seeds of smiles are planted --
Which blossom in the dark.

בגינונים של אבירות
[55]

בְּגִינוֹנִים שֶׁל אֲבִירוֹת,
בְּפֶרֶח אֹד בְּסֵפֶר,
זֶרְעֵי הַחִיּוֹכִים נִזְרָים --
וְהֵם נוֹבְטִים בְּסֵתֶר.

If I should cease to bring a Rose
[56]

If I should cease to bring a Rose
Upon a festal day,
'Twill be because beyond the Rose
I have been called away –

If I should cease to take the names
My buds commemorate --
'Twill be because Death's finger
Claps my murmuring lip!

אם לא אוסיף תת זר פרחים
[56]

אם לא אוסיף תת זר פרחים
ביום חג ומועד,
אות הוא כי אל המרחקים
נקראתי בבלי עת –

ואם אשכח כי נצני
הנצחיו שמות ימתי
אות הוא כי אצבע האבדן
נקשה על דל-שפתי!

To venerate the simple days
[57]

To venerate the simple days
Which lead the seasons by,
Needs but to remember
That from you or I,
They may take the trifle
Termed mortality!

ימים פשוטים – כמה נאים
[57]

ימים פשוטים – כמה נאים
הם את זמנינו מניעים,
אך יש לזכר: הם שודדים
לי ולך ולאחרים
את הרגעים המועטים –
חיינו הקצרים!

ובנוסח אחר:

עת נקדש ימים פשוטים
לארץ ארבע העונות,
נזכר: הם יגרעו פרתא
לשגינו מן הזכות להיות
מה שנהוג בין הבריות
לקרא לו "בן תמותה"!

Delayed till she had ceased to know

[58]

Delayed till she had ceased to know --
Delayed till in its vest of snow
Her loving bosom lay --
An hour behind the fleeting breath --
Later by just an hour than Death --
Oh lagging Yesterday!

Could she have guessed that it would be --
Could but a crier of the joy
Have climbed the distant hill --
Had not the bliss so slow a pace
Who knows but this surrendered face
Were undefeated still?

מוֹשָׁה עַד קִצָּה הַכֹּרֶתָה

[58]

מֹשֶׁה עַד קִצָּה הַכֹּרֶתָה --
מֹשֶׁה עַד שְׁלֵבֶשָׁה קָרָה
שָׁכַב חֲזָה הָאוֹהֵב --
שָׁעָה אַחֵר קָץ הַנְּשִׁימָה --
וְעוֹד שָׁעָה – לְצֵאת-נְשָׁמָה --
לֵיל אֶמֶשׁ הִתְעַכֵּב!

הַנְּחִשָּׁה מֵר-גּוֹרְלָה --
עֵת בְּקִרְיָאוֹת גִּיל צְהֵלָה
טַפְסָה עַל הַגְּבָעָה --
לֹוֹלָא עֲכֹוֹב קַל בְּבִרְכָה
לֹו לְהֵאֵט לֹא שָׁכְחָה
אֶפְשָׁר שֶׁלֹא נִצְחָה.

...

Oh if there may departing be
Any forgot by Victory
In her imperial round --
Show them this meek appareled thing
That could not stop to be a king --
Doubtful if it be crowned!

אַהֶה, לוֹ נַעֲרָכָה פֶּרֶדָּה
וְנִפְּשׁ לוֹ הִיָּתָה יַעֲדָה
לְמוֹפָעָה הַמְּפָאָר
אֵיךְ בְּצַנִּיעוּת גּוֹפָה נוֹהֵג
קִיסָר הָיָה מְטִיל סַפֵּק
אִם הוּא בְּכָלֵל הַכֶּתֶר.

A little East of Jordan

[59]

A little East of Jordan,
Evangelists record,
A Gymnast and an Angel
Did wrestle long and hard --

Till morning touching mountain --
And Jacob, waxing strong,
The Angel begged permission
To Breakfast -- to return --

Not so, said cunning Jacob!
"I will not let thee go
Except thou bless me" -- Stranger!
The which acceded to --

Light swung the silver fleeces
"Peniel" Hills beyond,
And the bewildered Gymnast
Found he had worsted God!

מעט מזרח לירדן

[59]

מעט מזרח לירדן,
עדים אנשי הדת,
מלאך אחד ואיש שרירים
שם נאבקו בלי חת --

עד בוא הבקר בקרבים --
און יעקב גדל,
והמלאך בקש רשות
לשוב למאהל --

אך איש-ריבו בערמתו
עכב את המלאך!
עד שהלה לפגי צאתו
את יעקב ברך --

רפות ינועו עדרים
עלי גבעות פניאל,
המום גלה איש השרירים
שהוא שרה עם אל!

Papa above!

[61]

Papa above!

Regard a Mouse

O'erpowered by the Cat!

Reserve within thy kingdom

A "Mansion" for the Rat!

Snug in seraphic Cupboards

To nibble all the day

While unsuspecting Cycles

Wheel solemnly away!

אבי שבשמים

[61]

אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם!

שְׁמֹר-נָא עַל הָעֶכְבֵּר

מִפֶּחַד הַשּׁוּנָא!

מִצָּא-נָא בְּכָל הַמְּמָלְכָה

מִשְׁכָּן לְעֶכְבְּרָא!

יֵשֵׁב שָׁלוֹ וַיְכַרִּס

בְּמִזְנוֹנֵי-שָׂרָפִים

עַתָּה עֹדְנִים לֹלֵא חֶשֶׁד

מִתְגַּלְגְּלִים, עָפִים!

So from the mould
[66]

So from the mould
Scarlet and Gold
Many a Bulb will rise --
Hidden away, cunningly,
From sagacious eyes.

So from Cocoon
Many a Worm
Leap so Highland gay,
Peasants like me,
Peasants like Thee
Gaze perplexedly!

כך, מן הטין המסואב
[66]

כך, מן הטין המסואב
בארגמן ובזהב
צצות פקעות מאין –
ובערמה ליד חוקרים
הן מסתרות מעין.

כך, מגלמים ומפקעות
יוצאות תולעי המשי
ראשים תרמנה בשמחה,
אפר כמוני
וכמותי
רואים זאת במבוכה!

Success is counted sweetest
[67]

Success is counted sweetest
By those who ne'er succeed.
To comprehend a nectar
Requires sorest need.

Not one of all the purple Host
Who took the Flag today
Can tell the definition
So clear of victory,

As he defeated – dying –
On whose forbidden ear
Th distant strains of triumph
Burst agonized and clear!

ההצלחה תמתק מכול
[67]

ההצלחה תמתק מכל
לאיש שלא ידעה.
לבחון את טעם הנקטר יכול
רק מי שהתענה.

אין איש בצבא הארגמן
נושא נס מלחמה
שמסגל הבו בזמן
פשרה של הצלחה.

על קו הקץ – מובס, רכון –
על און זר ישמיע
את צליל קולו של נצחון,
כואב, צלול מבקיע!

Low at my problem bending
[69]

at my problem bending,
Another problem comes --
Larger than mine -- Serener --
Involving statelier sums.

I check my busy pencil,
My figures file away.
Wherefore, my baffled fingers

הקושי שהיה לי
[69]

שכך הקשי שהיה
ובא אחר תחתיו –
גדול הוא מקודמו – חמור –
סכומים גורר אחריו.

עטי עושה במלאכה,
אשב על המדוכה
ולמה זה אצבעותי
ינועו במבוכה?

'Arcturus' Is His Other Name
[70]

'Arcturus' is his other name --
I'd rather call him 'Star.'
It's very mean of Science
To go and interfere!

I slew a worm the other day --
A 'Savant' passing by
Murmured 'Resurgam' -- 'Centipede'!
'Oh Lord -- how frail are we'!

I pull a flower from the woods --
A monster with a glass
Computes the stamens in a breath --
And has her in a 'class'!

"ארקטורוס" הוא שמו האחר
[70]

"אַרְקִטוּרוֹס" הוּא שְׁמוֹ הָאַחֵר --
לְדִידֵי הוּא סֵתֵם "כּוֹכֵב".
זֶה לֹא הוֹגֵן שֶׁהַמַּדַּע
חֲשֵׁף מְרִפָּק, חֲטָמוֹ דָּחֵף!

אֶתְמוֹל חֲסַלְתִּי מִין תוֹלַע --
עֵבֶר שֵׁם מְלַמֵּד אֶחָד
אָמַר לִי: דְּעִי, זֶה מִין נָדָל!
דִּרְדֵּק אֶהְיֶה לְעַד?!

קִטְפָּתִי פָּרַח בַּחֲרֹשָׁה --
מִין שֵׁד פִּגְשָׁתִּי, מְמַשֶּׁקֶף --
מָנָה בּוֹ כָּל אֲבָקוֹן זָעִיר --
סוֹגְהוּ קוֹ לְקוֹ!

Whereas I took the Butterfly
Aforetime in my hat --
He sits erect in 'Cabinets' --
The Clover bells forgot.

What once was 'Heaven'
Is 'Zenith' now --
Where I proposed to go
When Time's brief masquerade was done
Is mapped and charted too.

What if the poles should frisk about
And stand upon their heads!
I hope I'm ready for 'the worst' --
Whatever prank betides!

Perhaps the 'Kingdom of Heaven's' changed --
I hope the 'Children' there
Won't be 'new fashioned' when I come --
And laugh at me -- and stare --

פֶּרֶפֶר מְצֵאתִי יוֹם אֶחָד
נִלְכַּד אֶצְלִי בְּרֶשֶׁת --
הַיּוֹם שׁוֹכֵן מִעֲבָדָה --
דָּהוּ צְבָעֵי הַקֶּשֶׁת.

פַּעַם אָמַרְנוּ "שָׁמַי מְרוֹם"
הַיּוֹם קוֹרְאִים לָזֶה "זֶנִּית" --
לְשֵׁם אֲגִיעַ בְּסוּפוֹ
שֶׁל נֶשֶׁף-מַסְכוּת-הַזְּמַן
יֵשׁ כָּבֶר מִפָּה, תִּכְנִית.

אִם יִתְפָּרְעוּ צִירֵי עוֹלָם
וַיַּעֲמְדוּ עַל רֹאשׁ --
אֲכִין עֲצָמֵי לֶכֶל תַּעֲלוּל!
שֶׁבִּדְרָכֵי אֶפְגֵּשׁ --

אֶל מוֹל דְּמוּתֵי, כְּשֶׁאֶקְרָא --
אֶל הַמְּרוֹמִים, בַּחוּק --
אוּלֵי שְׂרָפִים עוֹלֵי יָמִים
יִתְגַּלְּלוּ מִצְחוּק --

...

I hope the Father in the skies
Will lift his little girl --
Old fashioned – naught – everything --
Over the stile of 'Pearl.'

אֵד יִתְכֹּן שָׂאֵל עֲלֵיוֹן
יִשָּׂא אוֹתִי, פְּחָדִי יִשְׁתִּיק --
יֹאמַר: בְּמַמְלַכְתִּי, בְּתִי --
הַכֹּל עוֹד בְּסִגְנוֹן עֲתִיק!

Exultation is the going
[76]

Exultation is the going
Of an inland soul to sea,
Past the houses -- past the headlands --
Into deep Eternity --

Bred as we, among the mountains,
Can the sailor understand
The divine intoxication
Of the first league out from land?

הצהלה
[76]

הצהלה היא הליכה
של נפש יבשתית למזח;
בעבר בתיים ומצרים –
תצלל היא לעמקי הנצח –

גדלה כמונו, בין הרים;
האם יוכל מלח לחשב
על הרגוש האלהי
ביעת נתוק ראשון מחוף?

I never hear the word "escape"

[77]

I never hear the word "escape"

Without a quicker blood,

A sudden expectation

A flying attitude!

I never hear of prisons broad

By soldiers battered down,

But I tug childish at my bars

Only to fail again!

תמיד מילה כמו "בריחה"

[77]

תמיד מילה כמו "בריחה"

לוחצת ומאיצה בי דפק,

גורמת צפייה דרוכה

כמו מנוסה באפק.

עוד לא שמעתי על כלאים

שחילים כתשום,

אך כתינוק בין סורגים

אמעד כאן שוב ושוב.

Our lives are Swiss
[80]

Our lives are Swiss --
So still -- so Cool --
Till some odd afternoon
The Alps neglect their Curtains
And we look farther on!

Italy stands the other side!
While like a guard between --
The solemn Alps --
The siren Alps
Forever intervene!

אנו חיים כמו בשוויץ
[80]

אנו חיים כמו בשוויץ –
הכל שוקט, הכל קריר –
כך, עד שיום אחד בִּהיר
הָהָר מִפְּשִׁיל שָׁלַל וּלְאוֹת,
וְאִזְנֵי נְרָחִיק רְאוֹת!

בַּצֵּד אֵיטָלְיָה תַעֲמֹד!
בִּתְנֹךְ – כְּמוֹ שׁוֹמְרִים זְקוּפִים –
הָאֲלָפִים – בְּבִגְדֵי יָפִים –
הָאֲלָפִים הַשְּׁלִוִּים
תָּמִיד הֵם מִתְעַרְבִים!

Whose cheek is this?

[82]

Whose cheek is this?
What rosy face
Has lost a blush today?
I found her -- "Pleiad" -- in the woods
And bore her safe away.
Robins, in the tradition
Did cover such with leaves,
But which the cheek --
And which the pall
My scrutiny deceives.

של מי הם אלה הלחיים

[82]

של מי הם אלה הלחיים?
למי גוון עור פנים ורד
שאף היום אבד לו סמק?
מצאתיה -- את ה"פלאיאד" -- בעמק
היערות. אותה חלצתי לדורות.
הצפרים, כמנהגו,
כסוה בעלים,
אך למי הלחי --
על מי האבל?
את זאת אבחר להעלים.

Her breast is fit for pearls
[84]

Her breast is fit for pearls,
But I was not a "Diver" --
Her brow is fit for thrones
But I have not a crest.
Her heart is fit for home --
I -- a Sparrow -- build there
Sweet of twigs and twine
My perennial nest.

יאים פנינים לצווארה
[84]

יאים פנינים לצווארה
אך אין אני בין ה"שולים" --
יאים כתררים לרום מצחה
אך אין באמתחתי סמלים.
לבה מתאים הוא למשכן --
ואנכי -- אנקור -- אקים
קני מפאן עד קצות הזמן
מפתיל ומזרדים רבים.

South Winds jostle them
[86]

South Winds jostle them --
Bumblebees come --
Hover -- hesitate --
Drink, and are gone --

Butterflies pause
On their passage Cashmere --
I -- softly plucking,
Present them here!

המשבים יניעו
[86]

המשבים יניעו --
יונקי הדבש יגיעו --
סביב סבים, מהססים --
מוצים צוף וטסים --

הפרפרים ינוחו
על נתיב קשמיר בגן --
אני ברך קוטפת,
כדי להציגם!

Some things that fly there be
[89]

Some things that fly there be --
Birds -- Hours -- the Bumblebee --
Of these no Elegy.

Some things that stay there be --
Grief -- Hills -- Eternity --
Nor this behooveth me.

There are that resting, rise.
Can I expound the skies?
How still the Riddle lies!

ישנם דברים עפים-עוברים
[89]

ישנם דברים עפים-עוברים,
דרורים – שעות – וגם דבורים
על אלה אין מצטערים.

ישנם דברים שנשארים
גבעות – אין-סוף – גם יסורים,
אף אלה כול אינם זרים.

יש שקמים, עומדים הם דם
תובעים הספר משמי מרום,
פי החידה, עד אן ידם?

Angels, in the early morning
[94]

Angels, in the early morning
May be seen the Dews among,
Stooping -- plucking -- smiling -- flying --
Do the Buds to them belong?

Angels, when the sun is hottest
May be seen the sands among,
Stooping -- plucking -- sighing -- flying --
Parched the flowers they bear along.

יש אשר שרפים בבוקר
[94]

יש אשר שרפים בבקר
יתגלו בדשא, שם,
כפף – וקטף – שחק – וגרח –
הנצנים הם רכושם?

יש שהם כחם היום
יתגלו בין החולות,
כפף – וקטף – גנח – וגרח –
יבשו פרחים בין הזרועות.

Will there really be a morning?
[101]

Will there really be a "Morning"?
Is there such a thing as "Day"?
Could I see it from the mountains
If I were as tall as they?

Has it feet like Water lilies?
Has it feathers like a Bird?
Is it brought from famous countries
Of which I have never heard?

Oh some Scholar! Oh some Sailor!
Oh some Wise Men from the skies!
Please to tell a little Pilgrim
Where the place called "Morning" lies!

האומנם יפציע "שחר"?
[101]

האִמְנָם יִפְצִיעַ "שַׁחַר"?
הַקִּים מִשָּׁג כְּמוֹ "יוֹם"?
הַמְרוֹם הָרִים אֶרְאֶנּוּ
אִם כְּמוֹתוֹ אֶגְבֶּה, אֲרוֹם?

הַרְגְּלִים כְּשֶׁל נוֹפֵר לוֹ?
הַכְּנָף לוֹ כְּשֶׁל זְמִיר?
הַהֲגִיעַ מֵאֲזוֹר זָר
שָׁאת שְׁמוֹ אֵין אִישׁ מִכִּיר?

נָא הוֹשִׁיעוּ אֲנָשֵׁי סֹפֵר!
מַלְחִים, חֲכָמֵי מְרוֹם!
אֵן יִפְנֶה שׁוֹחַר הַשַּׁחַר
הַקָּטָן? אֵי הַמָּקוֹם?

Where I have lost, I softer tread
[104]

Where I have lost, I softer tread --
I sow sweet flower from garden bed --
I pause above that vanished head
And mourn.

Whom I have lost, I pious guard
From accent harsh, or ruthless word --
Feeling as if their pillow heard,
Though stone!

When I have lost, you'll know by this --
A Bonnet black -- A dusk surplice --
A little tremor in my voice Like this!

Why, I have lost, the people know
Who dressed in flocks of purest snow
Went home a century ago
Next Bliss!

כאן לי אבדה חלקה אי-אז
[104]

כָּאן לִי אֲבָדָה חֶלְקָה אֵי-אֶז --
שֶׁתִּלְתִּי בָּהּ פָּרְחֵי הַדָּס --
רֹאשִׁי אֲרָכִין מוֹל רֹאשׁ שָׁגוֹ
בְּאַבֵּל.

וּמִי אֲבָד? אֲנָשִׁי אֱמוּן
שֶׁזֶדְדָּ דְּבָרָם עֲמַק טָמוּן --
אֵלַי יִגִּיעַ בְּלִי זְמוּן ;
יַחְדָּר הוּא אָבוֹן!

מִתִּי אֲבָדוֹ לִי? זֹאת תֵּדַע --
כִּפָּה כְּהֵה, גְּלִימָה יְדָהּ --
כְּמוֹ קוֹלִי רָעַד קוֹלָם!

אֶת הַסְּבוֹת יוֹדְעִים אוֹתָם
שֶׁכְּפוֹר טָהוּר מִזְּמַן עָטָם
הִלְכוּ אֵי-אֶז הֵם לְבֵיתָם
כְּמֵאֲשָׁרִים כָּלָם!

The Daisy follows soft the Sun
[106]

The Daisy follows soft the Sun --
And when his golden walk is done --
Sits shyly at his feet --
He -- waking -- finds the flower there --
Wherefore -- Marauder -- art thou here?
Because, Sir, love is sweet!

We are the Flower -- Thou the Sun!
Forgive us, if as days decline --
We nearer steal to Thee!
Enamored of the parting West --
The peace -- the flight -- the Amethyst --
Night's possibility!

חרצית תצעד עם המאור
[106]

חרצית תצעד עם המאור --
וכשהוא את מסע הפז יגמר --
תשב בצד בעננה --
בהקיצו, והיא לרגליו --
שודדת, למה לא עזבת?
דודי, מאהבה!

אתה המאור ואנו פרח!
סלח-נא אם כבימי שקיעה --
קרובים אנו לשדד הונד!
כמהים לשעת פרידה בים --
כנף ולשם -- עת דומם --
מופיע הירח!

**'Twas such a little – little boat
[107]**

'Twas such a little — little boat
That toddled down the bay!
'Twas such a gallant -- gallant sea
That beckoned it away!

'Twas such a greedy, greedy wave
That licked it from the Coast --
Nor ever guessed the stately sails
My little craft was lost!

**דוגית הייתה לי במפרץ
[107]**

דוגית היתה לי במפרץ
יצאה לנוד בים!
הים היה עז ונועז
משך אותה לשם!

היה שם גל כה חמדני
מחוף אותה נדה –
ולא ידעו תרני אגני
שהדוגית אבדה!

Surgeons must be very careful
[108]

Surgeons must be very careful
When they take the knife!
Underneath their fine incisions
Stirs the Culprit -- Life!

צו זהירות למנתחים
[108]

צו זהירות למנתחים
כשהם את האזמל לוקחים
תחת הדק בחתוכים
נע עברון -- הוא החיים!

The bee is not Afraid of Me
[111]

The bee is not afraid of me,
I know the butterfly;
The pretty people in the woods
Receive me cordially.

The brooks laugh louder when I come,
The breezes madder play.
Wherefore, mine eyes, thy silver mists?
Wherefore, O summer's day?

איני מפחיד את הדבורים
[111]

איני מפחיד את הדבורים,
וחברי פרפר לבנין ;
חוטבי עצים ביערים
פוגשים בי במאור פנים.

מולי צהלולי נחלים,
הרוח ביתר משובה.
על כן עיני הם ערפלים
לפניך, יום סיון?

Our share of night to bear
[113]

Our share of night to bear,
Our share of morning,
Our blank in bliss to fill,
Our blank in scorning.

Here a star, and there a star,
Some lose their way.
Here a mist, and there a mist,
Afterwards — day!

את מנת הלילה יש לשאת
[113]

את מנת הלילה יש לשאת,
וגם את מנת הבקר.
הריק יש למלא בבוז,
אך גם בקב של אשר.

יש כאן כוכב ושם כוכב.
ישנם המאבדים דרכם.
כאן מערפל, שם מערפל,
ואחר-כך — יום קם!

The Hills in Purple syllables
[116]

The Hills in Purple syllables
The Day's Adventures tell
To little Groups of Continents
Just going Home from School.

גבעות בהברות סגולות
[116]

גְּבֻעוֹת בְּהִבְרוֹת סִגְלוֹת
אֶת עֲלִילוֹת הַיּוֹם מְסַפְרוֹת
לְכִתּוֹת קִטְנוֹת שֶׁל יַבָּשׁוֹת
שְׁמֵהֶם לְמוֹדִים חוֹזְרוֹת.

In rags mysterious as these
[117]

In rags mysterious as these
The shining Courtiers go --
Veiling the purple, and the plumes --
Veiling the ermine so.

Smiling, as they request an alms --
At some imposing door!
Smiling when we walk barefoot
Upon their golden floor!

באריגים מסתוריים
[117]

בְּאַרְיָגִים מְסֻתָּרִים
טוֹמְנִים הַחֲצֹרֹנִים הָדָר –
מַעֲלִימִים שָׁנִי, נוצות –
פְּרוּוֹת חֲלָדוֹת הַבֵּר.

זוֹרְחִים בְּשַׁעַר בֵּית-מִדּוֹת –
עֵת יִבְקְשׁוּ נִדְבָה!
זוֹרְחִים כְּשִׁיחֲפִים נִדְרָךְ
עַל סֶפֶן זָהָב.

My friend attacks my friend!
[118]

My friend attacks my friend!
Oh Battle picturesque!
Then I turn Soldier too,
And he turns Satirist!
How martial is this place!
Had I a mighty gun
I think I'd shoot the human race
And then to glory run!

רעי תוקף את חברי !
[118]

רעי תוקף את חברי!
הו, קרב פלו ססגון!
ואז אני הופך חייל,
והוא – סטיריקון!
כל-כך קרבי הוא האתר!
לו בידי רובה
הייתי תר קצת תהלה
באנשים יורה!

In lands I never saw
[124]

In lands I never saw -- they say
Immortal Alps look down --
Whose Bonnets touch the firmament --
Whose Sandals touch the town --

Meek at whose everlasting feet
A Myriad Daisy play --
Which, Sir, are you and which am I
Upon an August day?

בארצות זרות – אומרים
[124]

בְּאַרְצוֹת זָרוֹת – אֹמְרִים
כָּל הָר עֹמֵד יְהִיר –
כַּפֶּת-רֹאשׁוֹ תִגָּרֵד שְׁחָקִים –
רַגְלָיו נוֹגְעוֹת בְּעִיר –

בַּעֲנֻה לְרַגְל הָר
קָהַל חֲרָצִיּוֹת שׁוֹבָב
מָה, אֲדוֹנִי, וּמָה אֲנִי
בְּיוֹם חֹם בְּיָרֵחַ אָב?

For each ecstatic instant
[125]

For each ecstatic instant
We must an anguish pay
In keen and quivering ration
To the ecstasy.

For each beloved hour
Sharp pittances of years --
Bitter contested farthings --
And Coffers heaped with Tears!

על כל זקת התלהבות
[125]

על כל זקת התלהבות
קנס נקבל – כאב,
בהתאמה גמורה לרגע
שבו נתלהב.

על כל שעה שנתענג
מן החיים נגרע –
פרוטות טבולות ביזע –
קפות גדושות מרה!

Houses
[127]

"Houses" -- so the Wise Men tell me --
"Mansions"! Mansions must be warm!
Mansions cannot let the tears in,
Mansions must exclude the storm!

"Many Mansions," by "his Father,"
I don't know him; snugly built!
Could the Children find the way there --
Some, would even trudge tonight!

בתים
[127]

בְּתִים, אָמַר לִי אִישׁ חָכָם –
בְּתֵי מִדּוֹת דּוֹחִים קָרָה!
בֶּל יֵרְאוּ בָהֶם דְּמָעוֹת
וּבֶל תִּגַּע בָּם סְעָרָה!

יִשְׁנֶם בְּתֵי מִדּוֹת רַבִּים
בְּנוֹיִים הָדָר, בְּנִנּוּחוֹת,
הָאֵם יוֹכֵל פָּעוּט תּוֹעָה
לְמִצָּא דֶרֶכּוֹ בָּם אֶל הַחוּץ?

Perhaps you'd like to buy a flower
[134]

Perhaps you'd like to buy a flower,
But I could never sell --
If you would like to borrow,
Until the Daffodil

Unties her yellow Bonnet
Beneath the village door,
Until the Bees, from Clover rows
Their Hock, and Sherry, draw,

Why, I will lend until just then,
But not an hour more!

אולי תחשוק בפרח
[134]

אולי תחשק בפרח,
אך לא אוכל למכר –
אולי תרצה לשאל אותו,
עד הנרקיס יעור

יתיר מצנפת הזהב
בכפר על המפתן,
עד יחסל את מטעמיו
נחיל מן התלתן,

אשאיל רק עד קצה המועד.
ארצה כאן לא תתן!

This heart that broke so long
[145]

This heart that broke so long –
These feet that never flagged --
This faith that watched for star in vain,
Give gently to the dead --

Hound cannot overtake the Hare
That fluttered panting, here --
Nor any schoolboy rob the nest
Tenderness builded there.

הלב הזה שכבר מזמן נשבר
[145]

הלב הזה שֶׁכָּבַר מִזְמָן נִשְׁבֵּר –
וְאַלֶּה הָרַגְלִים שֶׁעוֹד לֹא רָקְעוּ --
וְזוֹ הָאֱמוּנָה בִּקְשָׁה כּוֹכַב לְשׁוֹא,
תְּנוּ-נָא לַמֵּת כָּל אֶלֶה בְּרַכּוֹת --

כָּלָבִים לֹא יִשְׁתַּלְטוּ עַל הָאֲרֻנָּת
שָׁזָה אֵד פְּרָפְרָה כָּאֵן מִתְנַשֶּׁפֶת --
וּבֵן תִּשְׁחָרֵת שׁוֹם קֵן לֹא יִגְזַל
אֲשֶׁר נִבְנָה בְּעֵדִינּוֹת כְּזֹאת.

She Died – this was the way she died
[150]

She died -- this was the way she died.
And when her breath was done
Took up her simple wardrobe
And started for the sun.
Her little figure at the gate
The Angels must have spied,
Since I could never find her
Upon the mortal side.

היא מתה – וזה תיאור מותה
[150]

היא מתה – וזה תיאור מותה.
כְּשֶׁנִּשְׁמָתָהּ פָּסְקָה לַפֶּעַם
לָקְחָהּ הִיא אֶת הַמְּלִתָּהּ
וְצָאָה אֶל הַמָּרוֹם.
אֶפְשָׁר הִבְחִינוּ מַלְאָכִים
בְּשַׁעַר בְּדַמּוּתָהּ
כִּי מִנִּי אֶזְאִינִי רוּחָהּ
אוֹתָהּ בְּכָל־בֵּין בְּנֵי-תַמּוּתָהּ.

ובנוסח אחר:

היא מתה – וזה ספור מותה.
בְּצֵאת הַנֶּשְׁמָה
לְבִשָׁה הִיא בָּגְדֵי פָשׁוּט
בְּדֶרֶךְ לַחֲמָה.
אוֹלֵי בְּשַׁעַר הַשָּׁרָפִים
רָאוּ גּוֹפָה הַקֹּט
אֶת אֶרֶץ-הַחַיִּים כְּבָר תַּרְתִּי –
נִעְלָמָה לַעַד.

**Except to heaven, she is nought
[154]**

Except to heaven, she is nought;
Except for angels, lone;
Except to some wide-wandering bee,
A flower superfluous blown;

Except for winds, provincial;
Except by butterflies,
Unnoticed as a single dew
That on the acre lies.

The smallest housewife in the grass,
Yet take her from the lawn,
And somebody has lost the face
That made existence home!

**מול השמים היא לא כלום
[154]**

מול השמים, היא לא-כלום ;
מול מלאכים היא יתומה ;
אל מול דבורה במרחבים,
או פרח עם שעור קומה ;

מול רוח אין לה אפקים ;
מול פרפרים ביעף,
נוכחותה כשל אגל טל
שעל גבו ישכב.

אשה קטנה במדשאה,
אך תקחיה מן השית,
אובד כאן משהו חשוב
שמעניק תחושה של בית!

Mama never forgets her birds
[164]

Mama never forgets her birds,
Though in another tree—
She looks down just as often
And just as tenderly

As when her little mortal nest
With cunning care she wove—
If either of her “sparrows fall,”
She “notices,” above.

אמא-צפור הן לא תשכח
[164]

אמא-צפור הן לא תשכח
בְּנִיָּהּ בְּעוֹפֹם רְחוֹק —
תְּתוּר עֲקֻבוֹתֵיהֶם תִּדְוֹר
תָּמִיד תִּבְיט בָּהֶם בְּרֹד.

הִיא אֶת קִנָּה הַקָּט טוֹתָה
בְּשׁוּם-יֶשֶׁקֶל, בְּעֵמֶל כַּפִּים —
וְאִם יִפֹּל מִשָּׁם גּוֹזֵל
תִּזְעַק עַד שָׁמַי-שָׁמַיִם.

**A fuzzy fellow, without feet
[173]**

A fuzzy fellow, without feet,
Yet doth exceeding run!
Of velvet, is his Countenance,
And his Complexion, dun!

Sometime, he dwelleth in the grass!
Sometime, upon a bough,
From which he doth descend in plush
Upon the Passer-by!

All this in summer.
But when winds alarm the Forest Folk,
He taketh Damask Residence—
And struts in sewing silk!

**יצור עמום בלי כף וגף
[173]**

יצור עמום בלי כף וגף,
אד ברוצו ידאָה
מראָהו כקטיפה רכה,
צבעו מין חום דקה.

עתים שוכן הוא בין דשאים!
עתים מעל ענף,
ברד על פתף העוברים
נוחת הוא בחטף!

כל זה קורה בקיץ.
אד בבוא קר ותוגה
תופש הוא כישור משי –
וגא באריגיו!

...

Then, finer than a Lady,
Emerges in the spring!
A Feather on each shoulder!
You'd scarce recognize him!

By Men, yclept Caterpillar!
By me! But who am I,
To tell the pretty secret
Of the Butterfly!

וְאִזּוֹ בַּעֲדֵינוֹת שֶׁל גְּבֵרֶת,
יָקוּם בַּיּוֹם אָבִיב נָאָה!
נוֹצָה עַל כָּל כֶּתֶף לוֹ!
בְּקִשִּׁי תִּזְהָה!

הָאֲנָשִׁים קוֹרְאִים לוֹ זַחַל!
עָלָיו עוֹד יִסְפֹּר!
אֵד מִי אֲנִי שְׂאֲגֻלָּה
רָזִיו שֶׁל הַפֶּרֶפֶר!

I lost a World - the other day!
[181]

I lost a World – the other day!
Has Anybody found?
You'll know it by the Row of Stars
Around its forehead bound.

A Rich man – might not notice it –
Yet – to my frugal Eye,
Of more Esteem than Ducats –
Oh find it – Sir – for me!

אבד עולם לי
[181]

אבד עולם לי. אַח, אַחות!
הֵישׁ בָּכֶם מִבֵּין?
הֵן תִּפְרִיחוּהוּ לְפִי מִצָּחוֹ
חֲגֹר הַכּוֹכָבִים.

עֲשִׂיר אוֹתוֹ כָּלֵל לֹא יִפִּיר –
אַךְ בְּצָרוֹת עֵינַי,
מִכֶּתֶם-פֶּז אוֹתוֹ אוֹקִיר –
מִצְאוּהוּ לְמַעֲנִי!

If I shouldn't be alive
[182]

If I shouldn't be alive
When the Robins come
Give the one in Red Cravat
A Memorial crumb

If I couldn't thank you
Being fast asleep
You will know I'm trying
With my Granite lip!

אם לא אחיה
[182]

אם לא אחיה עת כי ישוב
קהל אדמי חזה,
תן-נא פרור של זכרון,
למענב לזה.

אם לא אוכל הודות לך
כי אהיה ישנונית,
תדע שלא אחרל נסות
היז שפתי גרנית.

**I've heard an Organ talk, sometimes
[183]**

I've heard an Organ talk, sometimes
In a Cathedral Aisle,
And understood no word it said --
Yet held my breath, the while –

And risen up -- and gone away,
A more Berdardine Girl --
Yet -- know not what was done to me
In that old Chapel Aisle.

**עוגב שמעתי שח אלי
[183]**

עגב שמעתי שח אלי
בכנף הכנסייה, דבריו
כלל לא הובנו אך הנשימה
בי נעתקה זמן רב –

קמתי ומשם יצאתי
עזה ונועה –
ומני אז כלל לא נודע
מה שם לי נעשה.

“Faith” is a fine invention
[185]

“Faith” is a fine invention
For Gentlemen whose *see*!
But Microscopes are prudent
In an Emergency!

“אמונה” היא המצאה
[185]

“אַמוֹנָה” היא המַצָּאָה נֶאֱדָה
לְמִי שֶׁהַחוּשִׁים יִרְאוּם
אֲבָל יֵיטֵב הַמִּיקְרוֹסְקוֹפִּים
בְּבוֹא מְקַרֵי חָרוּם.

How many times these low feet staggered
[187]

How many times these low feet staggered -
Only the soldered mouth can tell -
Try - can you stir the awful rivet -
Try - can you lift the hasps of steel.

Stroke the cool forehead - hot so often -
Lift - if you care - the listless hair -
Handle the adamantine fingers
Never a thimble - more - shall wear -

Buzz the dull flies - on the chamber window -
Brave - shines the sun through the freckled pane -
Fearless - the cobweb swings from the ceiling -
Indolent Housewife - in Daisies – lain!

כמה פעמים כשלו כבר אלה הרגלים
[187]

כמה פעמים כשלו כבר אלה הרגלים –
רק פה חסום יפתר זאת החידה –
נסה, אם אך תוכל התוך מסמור מתכת –
נסה, אם אך תוכל הסר ווי פלדה –

לטרף מצח קריר, חמו כבר פג –
הרם – אם אך תאבה – תלתל אדיש –
האצבעות, שלעולם לא תענדנה אצבעון
צפדו מכבר, נסה שוב להמיש –

מזמזמים זבובים לאים בחדר על חלון –
באמץ מאירה חמה את השמש השמאבת –
ללא מורא נתלים קורים מן התקרה –
עקרת-בית רשלנית בין סביונים שוכבת!

It's such a little thing to weep
[189]

It's such a little thing to weep –
So short a thing to sigh --
And yet -- by Trades -- the size of these
We men and women die!

לבכות – עניין כל כך קטן
[189]

לבכות – ענין כל-כך קטן
ואנחה – ענין פֿעוט
אך דוקא ענינים זעירים
גורמים לנו למות.

She sweeps with many-colored brooms
[219]

She sweeps with many-colored brooms,
And leaves the shreds behind;
Oh, housewife in the evening west,
Come back, and dust the pond!

You dropped a purple ravelling in,
You dropped an amber thread;
And now you've littered all the East
With duds of emerald!

And still she plies her spotted brooms,
And still the aprons fly,
Till brooms fade softly into stars -
And then I come away.

הכול היא תנקה במטאטא
[219]

הכל היא תנקה במטאטא רב-
צבעונין. שירים אחרי הגב;
מלכת ערבי המערב
שוב תאבק אגם!

השלקת בכל פתילי שני ואדם,
חוטאים ומלילות ענבר זרקת גם;
עתה לכללת את שמי הקדש
בסבך בלואי-בלואים של איזמרגד!

ועוד שוצפים צבעי המטאטאים,
ובאחת טסים הסנרים לעננים,
עד יתמזג הכל בכוכים –
ואז אצא אני.

I've nothing else to bring
[224]

I've nothing else -- to bring, You know --
So I keep bringing These --
Just as the Night keeps fetching Stars
To our familiar eyes --

Maybe, we shouldn't mind them --
Unless they didn't come --
Then -- maybe, it would puzzle us
To find our way Home --

אין לי דבר אחר לתת
[224]

אין לי דבר אחר לתת --
אמשיך אפוא לתת את אלו --
כשם שליל וכוכביו
נגיעו לעינינו --

אפשר שלא נרגיש בהם --
אך אם הם יעלמו נפתע --
אולי יהיה קשה יותר
לשוב הביתה מעתה --

A Burdock clawed my gown
[229]

A Burdock — clawed my Gown —
Not Burdock's — blame —
But mine —
Who went too near
The Burdock's Den —

A Bog — affronts my shoe —
What else have Bogs — to do —
The only Trade they know —
The splashing Men!
Ah, pity — then!

'Tis Minnows can despise!
The Elephant's — calm eyes
Look further on!

ננעץ סרפד בגלימתי
[229]

ננעץ סרפד בגלימתי —
זה לא הִיהָ כָּלֵל בְּגָלְלוֹ —
אֵלָּא רַק בְּגָלְלִי —
שָׁכַן שׁוֹטְטֵתִי לִי לִיד
קִנּוֹ שֶׁל הַסְּרָפָד —

שְׁלוּלִית אֶת נַעְלִי כִּסְתָה
כְּלִימָה. אָכֵן, אֶת זֹאת עָשְׂתָה —
רַק זֹאת יוֹדַעַת הִיא עֲשׂוֹת —
הַזֹּאת עַל הַבְּרִיּוֹת קִצַּת רָפֶשׁ!
אַחֵר יָבֹוא מִפֶּח הַנִּפְשׁ!

דִּגֵּי-רֶקֶק שְׁבִמְצוּלָה יְכוּלִים
לְבוֹז, לִירֶק! אֵךְ עֵינֵיהֶם שֶׁל הַפִּילִים
רוֹאוֹת לְמִרְחוֹק!

Wild nights - Wild nights!
[249]

Wild nights - Wild nights!
Were I with thee
Wild nights should be
Our luxury!

Futile - the winds -
To a Heart in port -
Done with the Compass -
Done with the Chart!

Rowing in Eden -
Ah - the Sea!
Might I but moor - tonight -
In thee!

לילות פרועים, לילות פרועים !
[249]

לילות פְּרוּעִים, לילות פְּרוּעִים!
לו בְּחִיקָךְ אָנִי
יִחָדוּ הָיִינוּ אַז רוֹאִים
לילות שֶׁל עֲדָנִים!

כִּי מָה יִתְרוֹן בְּרוּחַ-יָם
אִם יַעֲגֹן הַלֵּב –
לְכָלִי הַנוּוֹט אֵין עֶרֶךְ בָּם!
הַקָּץ לֹא צָטְרוּלָב!

לְתַפֵּס מְשׁוּט וְחֹתֵר בְּעֵדֶן -
אַהֶה, יָם בְּדָכִיו!
לו אֵךְ בְּדֵה הַטְּלֵתִי עֲגֹן –
בְּעָרוֹב הַיּוֹם.

Hope is the thing with feathers
[254]

Hope is the thing with feathers
That perches in the soul,
And sings the tune without the words,
And never stops at all,

And sweetest in the gale is heard;
And sore must be the storm
That could abash the little bird
That kept so many warm.

I've heard it in the chillest land,
And on the strangest sea;
Yet, never, in extremity,
It asked a crumb of me.

תקווה – כולה נוצת אברה
[254]

תִּקְוָה – כִּלְה נּוֹצֵת אֶבְרָה,
בִּלְב הַשְּׂכִינָה בַּיִת,
הִיא שָׁרָה בְּלִי-מִלִּים שִׁירָה,
שֶׁהַפִּסְקָה לוֹ אֵין.

תִּמְתֵּק מְכַל בְּעֵת סוּפָה,
מָרָה הַסְּעָרָה
שֶׁתִּשְׁיַגְנָה בְּמַעוּפָה,
מִקֵּר מִי לֹא נִצְרָה!

שֶׁמַּעֲתִיךְ בְּאַרְצוֹת קָרָה,
עַל יָם זֹעֵף, סָעוּר;
מִמֶּנִּי גַם בְּשַׁעַת צָרָה
הִיא לֹא בִקְשָׁה פִּרּוּר.

There's a certain Slant of light
[258]

There's a certain Slant of light,
Winter Afternoons –
That oppresses, like the Heft
Of Cathedral Tunes –

Heavenly Hurt, it gives us –
We can find no scar,
But internal difference –
Where the Meanings, are –

None may teach it – Any –
'Tis the seal Despair –
An imperial affliction
Sent us of the Air –

When it comes, the Landscape listens –
Shadows – hold their breath –
When it goes, 'tis like the Distance
On the look of Death –

יש נטייה כזאת לאור
[258]

יש נטייה כזאת לאור
בחרף לעת שקיעת חמה –
הוא מדכדך ככנסיה
ובה קול נעימה –

ולנו, הפצועים, יתן –
באין לגלד אות.
אבל הבדל גדול נפר –
בתחום המשמעות –

שום איש לא יאלפנו –
כי זאת מכת מצרים –
יאוש נשגב וכה כמוס
נפל מן השמים –

בהגיעו, הנוף קשוב –
צללים עוזרים נשימתם –
ובצאתו הוא כמרחק
שעל מראה-דומה שתם –

What if I say I shall not wait!
[277]

What if I say I shall not wait!
What if I burst the fleshly gate
And pass, escaped, to thee?

What if I file this mortal off,
See where it hurt me, - that's enough, -
And wade in liberty?

They cannot take me any more, -
Dungeons may call, and guns implore;
Unmeaning, now, to me

As laughter was an hour ago,
Or laces, or a traveling show,
Or who died yesterday!

אם לחכות כבר לא אחפוץ
[277]

אם לחכות כבר לא אחפוץ!
וכבלי הבשר אפרץ,
אליד אצמד?

ואם מחר יקרה אסון, -
כי הכאב בלי נשוא
לחפש אפלט?

הם כבר חדלו לסבל אותי, -
פתלי כלאי, פתת יורים;
כלם אבדו אמת.

צחוק שנשמע לפני שעה,
שלל תלבושות, בגדי מסע,
או מי זה אמש מת!

I felt a Funeral, in my Brain
[280]

I felt a Funeral, in my Brain,
And Mourners to and fro
Kept treading - treading - till it seemed
That Sense was breaking through –

And when they all were seated,
A Service, like a Drum -
Kept beating - beating - till I thought
My mind was going numb -

And then I heard them lift a Box
And creak across my Soul
With those same Boots of Lead, again,
Then Space - began to toll,

יש הלוויה בתוך מוחי
[280]

יש הלוויה בתוך מוחי,
כף חשיתי ; וכל האבלים
הלוד ושוב, דורכים, דורכים
עד כל חושי מתערפלים –

וכאשר ישבו כלם,
לטקס אשכבה –
כמו תף ראשי הלם, הלם
אבד תחושה. כבה –

אז שמעתיים נושאים ארגז
עלי חרק-חרת
באלה מגפי ברזל. ואז
חלל צלצל באחת,

...

As all the Heavens were a Bell,
And Being, but an Ear,
And I, and Silence, some strange Race,
Wrecked, solitary, here -

And then a Plank in Reason, broke,
And I dropped down, and down -
And hit a World, at every plunge,
And Finished knowing - then -

ושמי תבל כמצלות,
המו בכל אזנינו,
הדמיה ואנכי
נותרנו לבדנו -

אז במחי נתק מריש,
נפלתי מטה מטה -
בכל צניחה נפגע היש,
הפרתי אבדה -

I'm nobody!
[288]

I'm nobody! Who are you?
Are you nobody, too?
Then there's a pair of us -- don't tell!
They'd banish us, you know.

How dreary to be somebody!
How public, like a frog
To tell your name the livelong day
To an admiring bog!

אני פלוני
[288]

אני פלוני. ואדוני,
גם הוא פלוני?
דומים אנו. אל תגלה
כי עוד מכאן נגלה.

להיות חשוב. הו מה משמים!
נפוח בצפרדע!
שליט שלולית. בה מיהו מי
הן כל אחד יודע.

It's like the Light –
[297]

It's like the Light –
A fashionless Delight --
It's like the Bee --
A dateless -- Melody –

It's like the Woods --
Private -- Like the Breeze --
Phraseless -- yet it stirs
The proudest Trees --

It's like the Morning --
Best -- when it's done --
And the Everlasting Clocks --
Chime -- Noon!

זה כמו האור
[297]

זה כמו האור, את ענוגו –
לנצח לא יגמר --
זה כמו דבורה אשר תפיק --
מלודיה אין-סופית –

זה כמו היערות נסתר –
כמו רוח – אין-מלים –
ועם כל זאת מזיז עצים
גאים ונעלים --

זה כמו הבקר – המיטב
בא ברגעי התם –
עת שעון-העד מודיע כפר :
זו שעת חצות היום!

Reason
[301]

I reason, Earth is short --
And Anguish -- absolute --
And many hurt,
But, what of that?

I reason, we could die --
The best Vitality
Cannot excel Decay,
But, what of that?

I reason, that in Heaven --
Somehow, it will be even --
Some new Equation, given --
But, what of that?

חשבתי לי
[301]

חשבתי לי : תביל קטנה,
ועצומה מידת דינה,
יש בה פגעים בכל פנה
אך מהי התכלית?

חשבתי : הגורל נחקק
כי גם החי בשיא החג
לא ינצח את המק
אך מהי התכלית?

חשבתי לי : בזבול עליון
יש מי שמן הסתם יתרם
שויון חדש משמי מרום
אך מהי התכלית?

Exclusion
[303]

The soul selects her own society,
Then shuts the door;
On her divine majority
Obtrude no more.
Unmoved, she notes the chariot's pausing
At her low gate;
Unmoved, an emperor is kneeling
Upon her mat.
I've known her from an ample nation
Choose one;
Then close the valves of her attention
Like stone.

הַדָּרָה
[303]

הַנֶּפֶשׁ לָהּ תִּבְרַר רַעוּת,
וְאֵת דִּלְתָהּ תִּגְיֵף ;
עַל טַהַר דִּין הַהֶכְרְעוֹת
דָּבַר אֵין לְהוֹסִיף.
בְּקָר תִּרְאֶה אֵיךְ נֶעְצָר
רֶכֶב עַל סף דִּלְתָהּ ;
בְּקָר תִּרְאֶה אֵיךְ הַקִּיסָר
רוֹכֵן עַל מַחְצֵלָתָהּ.
רְאִיתִי אֵיךְ תִּבְרַר אֶחָד
נִשְׂא, מוֹרֵם מַעַם ;
וְאִז תִּנָּעַל פִּתְחֵי לְבָהּ לְעַד
אֶבֶן דוּמָם.

A Bird

[328]

A bird came down the walk:
He did not know I saw;
He bit an angle-worm in halves
And ate the fellow, raw.

And then he drank a dew
From a convenient grass,
And then hopped sidewise to the wall
To let a beetle pass.

He glanced with rapid eyes
That hurried all abroad,--
They looked like frightened beads, I
thought;
He stirred his velvet head.

Like one in danger; cautious,
I offered him a crumb,
And he unrolled his feathers
And rowed him softer home

...

ציפור

[328]

הָסִיס עַל שְׁבִיל בֶּגֶן דִּלֵּג :
אוֹתִי כָּלֵל לֹא גָלָה ;
תּוֹלַעַת לְבִתְרִים חִלַּק,
וַחִישׁ אוֹתָם בָּלַע.

וְאַז טָפוֹת שֶׁל טַל גָּמָא
בְּאַתֵּר נָאָה בִּדְשָׂא,
נִתֵּר, בָּנָה לְצַד חוֹמָה
לְחִפּוּשִׁית רֹאשׁ גָּשָׁר.

הִצִּיץ הוּא בְּמַבְט חֲפוּז
רָצוּא וְשׁוֹב בְּזִיעַ, — —
עֵינָיו נִפְחָדָת כְּחֲרוּז ;
קִדְקֹד קְטִיפָה הִנִּיעַ.

אֵלָיו רָכַנְתִּי בַּחֲשָׁשׁ,
פָּרוּר לָפִיו לִתֵּן,
אֵךְ הוּא חָטָף, כְּנִפְיו פָּרַשׁ —
בֶּרֶךְ נִשְׂאוֹ לָקוּ.

Than oars divide the ocean,
Too silver for a seam,
Or butterflies, off banks of noon,
Leap, splashless, as they swim.

רָדָּהּ מִמְשׁוֹט חוֹצָה יָמָה
כְּסוּפָהּ, בְּלֹא תֵדָּהּ וְתִפְרָה,
רָדָּהּ מִסָּסִים עַל גְּדוֹת חֶמָה
בְּחִתִּירָה רוֹחֶפֶת.

ובנוסח אחר:

אֲנִקּוֹר בְּדָרְדָּרָהּ הָעוֹלָה: / אֵלֵי לֹא שֵׁת לָבוּ; /
בִּתְרָה בְּצִפְרָנֶיהָ תוֹלָע, / וְחִישׁ – הוּא בְּקִרְבוֹ. //
וְאֵז טְפוֹת שֶׁל טַל אֶתֶר / בְּאַתֶּר נָאָה בְּדִשָּׁא, /
וְאֵל צֶדֶד הַחוּמָה נִתֵּר / לַחֲפוּשִׁית רֹאשׁ גֶּשֶׁר. //
הַצִּיץ הוּא בְּמִבְטָחָהּ / רְצוּא וְשׁוֹב בְּזִיעַ, -- /
עֵינָיו נִכְחָדֶת כְּחֶרוֹז; / רֹאשׁ קְטִיפָתִי הַנִּיעַ. //
כְּמוֹ רֶחֶף עָלֵיו סָכִין, / פְּרוּר לָפִיו לִתֵּן, /
הוּא אֶת כְּנָפָיו לְעוֹף הַכִּין – / חֲפִלִּיג רְכוֹת לָקוֹן. //
הֵיטָּם נִחְצָה בְּמִפְרָשֶׁיהָ, / כְּסוּף, בְּלֹא תֵדָּהּ וְתִפְרָה, /
עַל גְּדוֹת הַשֶּׁמֶשׁ, הַסָּסִים / שׁוֹחִים שְׁחִיָּה רוֹחֶפֶת.

All the letters I can write
[334]

All the letters I can write
Are not fair as this --
Syllables of Velvet --
Sentences of Plush,
Depths of Ruby, undrained,
Hid, Lip, for Thee --
Play it were a Humming Bird --
And just sipped – me

כל האגרות שעוד אכתוב
[334]

כָּל הָאֲגָרוֹת שֶׁעוֹד אֶכְתֹּב
פְּחוּתוֹת מִזֹּו שְׁכָאן אֲשִׁים –
הֶחֱבֵרוֹת הֵן כְּקִטְיָה –
וְכָל מִשְׁפָּט כָּמוֹ בַּד פְּלוֹסִין.
תִּמְצָא בּוֹ אֶת טְבִיעַת שְׁפָתַי
עִמְקוֹ שֶׁל יְהוָה אָדָם –
תְּחוּשׁ זֹאת עֵת יוֹנֵק הַדְּבִשׁ
מִצָּה אוֹתִי עַד תָּם –

After great pain

[341]

After great pain, a formal feeling comes –
The Nerves sit ceremonious, like Tombs –
The stiff Heart questions ‘was it He, that bore,’
And ‘Yesterday, or Centuries before’?

The Feet, mechanical, go round –
A Wooden way
Of Ground, or Air, or Ought –
Regardless grown,
A Quartz contentment, like a stone –

This is the Hour of Lead –
Remembered, if outlived,
As Freezing persons, recollect the Snow –
First – Chill – then Stupor – then the letting go –

אחרי כאב גדול

[341]

אחרי כאב גדול, רשמית סדורים
הרגשות כבטור קברים,
הלב שואל: כל זאת נשא כעל?
היה זה בעבי עבר, או רק אתמול?

רגליך סובבות בלי-מה
נוקשות עלי רצפה של עץ העשויה
מאדמה, אור, או מאומה.
בלי התחשב שאלה כבר צמחו
דבר-מה גבישי, אבני, נקשה וחום.

זו שעתה של העופרת
שבתם ההשרדות נחרתת למזכרת,
כמו אדם קפוא, שאת שלגיו יזכר,
תחלה הכפור, אז הקהות, בסוף בא תור הדרור.

When Night is almost done
[347]

When Night is almost done –
And Sunrise grows so near
That we can touch the Spaces --
It's time to smooth the Hair –

And get the Dimples ready --
And wonder we could care
For that old -- faded Midnight --
That frightened -- but an Hour --

עת מתקרב השחר
[347]

– עת מתקרב השחר –
הלילה מתרחק
– אפשר לגעת במרח –
– זה זמן להסתפרק –

– גמות החן לרענן –
– בלב תצוץ תמיהה –
איך את חצות הליל יראנו
אך לפני שעה.

They leave us with the Infinite
[350]

They leave us with the Infinite.
But He -- is not a man --
His fingers are the size of fists --
His fists, the size of men --

And whom he foundeth, with his Arm
As Himmaleh, shall stand --
Gibraltar's Everlasting Shoe
Poised lightly on his Hand,

So trust him, Comrade --
You for you, and I, for you and me
Eternity is ample,
And quick enough, if true.

עם האין-סוף הושארנו
[350]

עם האין-סוף השאֲרָנוּ.
אֵךְ הוּא אֵינוֹ אָדָם –
אֶצְבָּעוֹתָיו כְּאֶגְרוֹפִים –
כְּפָיו – אָדָם גְּדֹלָם –

וְכָל שֶׁתְּכוֹנֵן יָדוֹ
יָכוֹן כְּהַר חֶרְמוֹן –
מִגֵּף נֶצְחִי שֶׁל גִּיבְרָלְטָר
בְּכַף יָדוֹ יִטָּמֵן,

אֲזַ בָּטַח בּוֹ יְדֵי הַטּוֹב –
וְלוֹ לְמַעַנְךָ,
הַנֶּצַח חֵישׁ-קַל מִתְמַלֵּא,
וּבּוֹ נִמְצָא מְנוּחָה.

The Day that I was crowned
[356]

The Day that I was crowned
Was like the other Days --
Until the Coronation came --
And then -- 'twas Otherwise --

As Carbon in the Coal
And Carbon in the Gem
Are One -- and yet the former
Were dull for Diadem --

I rose, and all was plain --
But when the Day declined
Myself and It, in Majesty
Were equally -- adorned --

The Grace that I -- was chose --
To Me -- surpassed the Crown
That was the Witness for the Grace --
'Twas even that 'twas Mine.

אותו היום שבו הוכתרתי
[356]

אותו היום שבו הִכְתַּרְתִּי
הָיָה כָּל יוֹם בְּשָׁנָה --
עַד שֶׁקִּרְבָּה הַהִכְתָּרָה --
וְאִזּוּ הוּא הַשְׁתַּנָּה --

פָּחַם הָרִי מִכִּיל פַּחֲמֹן
וַיֵּשׁ פַּחֲמֹן בִּיִּהְלֹום
אֶף-עַל-פִּי-כֹן, הֵן הָרֵאשׁוֹן
לְקֶתֶר כָּלֹל לֹא יִהְלֵם --

תַּחֲלָה הַכֹּל הָיָה רָגִיל --
אֲדָּ כְּשֶׁהַיּוֹם נָטָה
אֲנִי וְהוּא בְּתַפְאָרָה
רֹאשִׁנוּ נִעְטָר --

בְּעִבּוּרֵי הַחַן הָיָה --
עָלָה עַל כָּל עַדִּי
וְעַל חֲנִי הַעִיד רַק הוּא --
בְּאֶפֶן בְּלַעְדִּי

I gained it so
[359]

I gained it so --
By Climbing slow --
By Catching at the Twigs that grow
Between the Bliss -- and me --
It hung so high
As well the Sky
Attempt by Strategy --

I said I gained it --
This -- was all --
Look, how I clutch it
Lest it fall --

And I a Pauper go --
Unfitted by an instant's Grace
For the Contented -- Beggar's face
I wore -- an hour ago --

וזאת השגתי
[359]

וזאת השגתי --
כְּשֶׁטַפְסֶתִי --
וְלֹאט בְּעֵנֵי הָעֵץ תִּפְסְתִּי
הֵם חֲצָצוּ בֵּינִי לָאֶשֶׁר --
נִתְּלוּ גְבוּהַ
בְּצֵל אֱלוֹהַ
חֲכִיתִי לְשַׁעַת כָּשֶׁר --

השגתי, נאמר בזה --
וזה הכל --
היט איך אאחז בזה
לבל יפל --

אביון אצא משם אני --
ולא אזכה מאלהי
בחסדי-בזק לדמות עני
שזה עתה עטו פני --

I went to thank Her
[363]

I went to thank Her –
But She Slept --
Her Bed -- a funneled Stone --
With Nosegays at the Head and Foot --
That Travellers -- had thrown --

Who went to thank Her --
But She Slept --
'Twas Short -- to cross the Sea --
To look upon Her like -- alive --
But turning back -- 'twas slow --

עליתי כדי לומר תודה
[363]

עֲלִיתִי כְּדֵי לֹמֵר תּוֹדָה –
אֵךְ הִיא יָשְׁנָה בְּמִטָּתָה –
לְטוֹפָה הָאֶבֶן בְּאַתֶּר –
סְבִיבָה זְרוֹיִים זְרוֹים-זְרוֹים –
זְרָקוֹם שָׁם מִבְּקָרִים זְרוֹים –

שָׁבָאוּ לְכָאן לֹמֵר תּוֹדָה –
אֵךְ הִיא יָשְׁנָה בְּמִטָּתָה –
חֵיש-קַל חָצוּ שְׁבַעַת יָמִים –
לְרֹאוֹת אוֹתָהּ כְּמוֹ בְּחַיִּים –
חֲזְרוּ הֵם לְאֶטֶם.

When Diamonds are a Legend
[397]

When Diamonds are a Legend,
And Diadems -- a Tale --
I Brooch and Earrings for Myself,
Do sow, and Raise for sale –

And tho' I'm scarce accounted,
My Art, a Summer Day -- had Patrons --
Once -- it was a Queen --
And once -- a Butterfly –

כשיהלום הוא אגדה
[397]

כְּשִׁיִּהְלֹום הוּא אֶגְדָּה,
וְהַכְּתָרִים – מַעֲשֵׂיָהּ –
סָפָה וְעִגְלִים אֶזְרַע,
וְאֶגְדָּלִים לָשִׁם מַחֲיָה –

אֲמָנָם לָרֹב אֵינִי נֶחֱשָׁב,
אֶדְ פִּטְרוֹנֵי שׁוֹלְחִים תְּמִיכָה
הִיְתָה זֹו פֶּעַם הַמַּלְכָּה –
וּפֶעַם – הַרְפָּרָף –

A House upon the Height
[399]

A House upon the Height --
That Wagon never reached --
No Dead, were ever carried down --
No Peddler's Cart -- approached --

Whose Chimney never smoked --
Whose Windows -- Night and Morn --
Caught Sunrise first -- and Sunset -- last --
Then -- held an Empty Pane --

Whose fate -- Conjecture knew --
No other neighbor -- did --
And what it was -- we never lisped --
Because He -- never told --

הבית במקום נישא
[399]

הבית במקום נשָׂא --
אליו שוים רָכַב לֹא עָלָה --
שוים מֵת מִמָּונוּ לֹא הוֹרֵד --
וְשׁוּם רוֹכֵל עִם עֲגָלָה --

אַרְבָּתוֹ בְּלִי עֶשֶׂן --
חֲלוֹנוֹתָיו -- בַּלֵּיל, בַּיּוֹם --
הָרֵאשׁוֹנִים לְלֶכֶד אֹר שָׁל --
זְרִיחָה, שְׁקִיעָה, וְאַז -- לֹא כְלוּם --

מֶה בְּעֵתִיד? נֶחֱשׁ קוֹסִים --
יָדַע, אֵךְ אֵף מָלָה --
וּבְעֵבֶר? יִלְעוּ דְּבָרֵי --
כִּי הוּא עוֹד לֹא גָלָה --

How many Flowers fail in Wood
[404]

How many Flowers fail in Wood --
Or perish from the Hill --
Without the privilege to know
That they are Beautiful –

How many cast a nameless Pod
Upon the nearest Breeze --
Unconscious of the Scarlet Freight --
It bear to Other Eyes –

כמה פרחים נובלים ביער
[404]

כמה פרחים נובלים בגן –
בְּחִיק הַגֶּבַע נִרְקָבִים –
וְלֵעוֹלָם הֵם לֹא יֵדְעוּ
שֶׁהֵם הָיוּ כֹּל כָּךְ יָפִים –

כמה נטשו תרמיל עלום
לצד מושב רוחות קרוב –
ולא ידעו : מטען שגני –
אחר בו יחשף –

They dropped like Flakes
[409]

They dropped like Flakes --
They dropped like Stars --
Like Petals from a Rose --
When suddenly across the June
A wind with fingers -- goes --

They perished in the Seamless Grass --
No eye could find the place --
But God can summon every face
Of his Repealless -- List.

נָפְלוּ נָפְלוּ הֵם כְּמוֹ פִּתִּיתִים
[409]

נָפְלוּ נָפְלוּ הֵם כְּמוֹ פִּתִּיתִים --
נָפְלוּ כְּמוֹ כּוֹכָבִים --
כְּעָלִי כּוֹתֵר מִן הַשּׁוֹשָׁן --
בָּעֵת לִפְתָּע הַסּוּפָה
חִלְפָה בְּיוֹם סִיּוֹן.

גָּוְעוּ הֵם עַל הַמְדָּשָׁה --
אִישׁ לֹא רָאָה הֵיכָן --
אֵךְ בַּפִּנְקֵס הָאֵלֶּהִי
רְשׁוּמִים הֵם עַד אֶחָד.

The Moon is distant from the Sea
[429]

The Moon is distant from the Sea –
And yet, with Amber Hands –
She leads Him – docile as a Boy –
Along appointed Sands –

He never misses a Degree –
Obedient to Her eye –
He comes just so far – toward the Town –
Just so far – goes away –

Oh, Signor, Thine, the Amber Hand –
And mine – the distant Sea –
Obedient to the least command
Thine eye impose on me –

רב המרחק בין הלבנה לבין הים
[429]

רב המרחק בין הלבנה והים
תשלח היא את ידה גוּנִי עֲנָבֶר לָהּ –
ותובילהו אט כמו ילד טוב צִיתָן
לארץ חול חופים מכאן והלאה –

הוא כתלמיד שלא יחמיץ גרגיר –
כנוע לכל ניד-עין ולכל הָגָה –
כפסע קל בינו לבין העיר –
נגיע עד ספה, יסוג בן רגע –

הה, הוד כבודו, שֶׁלָּךְ יד-העֲנָבֶר –
ואל מולה הים המרחק שלי הוא.
הוא יצית למעלתו בכל דבר –
ולכל פקודה שאף תצא מפיהו.

Do People moulder equally
[432]

Do People moulder equally,
They bury, in the Grave?
I do believe a Species
As positively live

As I, who testify it
Deny that I -- am dead --
And fill my Lungs, for Witness --
From Tanks -- above my Head --

I say to you, said Jesus --
That there be standing here --
A Sort, that shall not taste of Death --
If Jesus was sincere --

I need no further Argue --
That statement of the Lord
Is not a controvertible --
He told me, Death was dead --

כל שנקבר באדמה
[432]

כָּל שְׁנִקְבֵּר בְּאֲדָמָה
נִחָצֵב מִמִּין אֶחָד?
לְדַעְתִּי יִשָּׁנִם בָּהֶם מִיָּנִים
שִׁיתְקִימוּ לָעֵד.

אֲנִי, שְׁכָאן מוֹסֵר עֲדוּת,
מִכְחִישׁ אֶת דְּבַר מוֹתִי --
וּמִמֶּלֶא אֶת רְאוּתִי --
אֲוִיר-עַל אֱלֻמוּתִי --

וְהִצְלוּב אָמַר לָכֶם --
שֶׁלֹּא כָּצֵל עוֹבֵר
חַיִּי אָנוּשׁ. שֶׁהֵם לָעֵד --
אִם בְּכִנוּת דְּבַר --

וְאִין מָה לְהוֹסִיף עַל כָּךְ --
הָאֵל דִּבְרוּ אִמָּת
וְאִין מִחֻלְקֶת שְׁתִּסְתֵּר --
מִלּוֹ: הַמּוֹת מֵת --

The wind tapped like a tired man
[436]

The wind tapped like a tired man,
And like a host, "Come in,"
I boldly answered; entered then
My residence within

A rapid, footless guest,
To offer whom a chair
Were as impossible as hand
A sofa to the air.

No bone had he to bind him,
His speech was like the push
Of numerous humming-birds at once
From a superior bush.

נקשה הרוח כאיש עייף
[436]

נקשה הרוח כאיש עייף,
בעז אמרתי לו : "יבוא!",
פתחתי את דלתות ביתי
נכנס הוא בגפו ;

אשפיו מהיר, בלי כף וגף,
ואם כרסה תניח
תהא זו שטות, כמו מצע
לרוח להציע.

ואין לו עצם, חוט שדרה,
דברו כמקהלה נשמע
המית קולם של צפרים
מעל אילן נשא.

...

His countenance a billow,
His fingers, if he pass,
Let go a music, as of tunes
Blown tremulous in glass.

He visited, still flitting;
Then, like a timid man,
Again he tapped — 't was flurriedly —
And I became alone.

פָּנָיו כְּשֶׁל נַחְשׁוּל קָרֵב,
וְכָל אֶצְבָּעוֹתָיו
כְּמוֹ רֵעַד בְּתוֹךְ כּוֹס שֶׁל זְכוּכִית
יִפְּיקוּ תוֹ לָתוֹ.

בֶּקֶר, עוֹדוֹ בְּרַחֵף ;
וּכְאֶדָם עָדִין,
נִקֵּשׁ שׁוֹב בְּמִטְשֵׁטֶשׁ, נִטֵּשׁ —
נוֹתַרְתִּי לְבַדִּי.

'Tis customary as we part
[440]

'Tis customary as we part
A trinket -- to confer --
It helps to stimulate the faith
When Lovers be afar --

'Tis various -- as the various taste --
Clematis -- journeying far --
Presents me with a single Curl
Of her Electric Hair --

לעת פִּרְדָּה
[440]

לְעֵת פִּרְדָּה יֵשׁ שְׁנִקְבֵּל
עָדִי מִן הָאֶהוֹב –
וְהוּא שְׁמַעוֹרֵר אִמּוֹן
שֶׁהָאֶהוֹב יָשׁוּב –

אִישׁ אִישׁ וְטַעְמוֹ עֵמוּ –
נוֹרִית – נוֹתֶנֶת לִי –
לְעֵת פִּרְדָּה תִּלְתֵּל אֶחָד
וְהוּא כֹּה חֲשָׁמְלִי –

God made a little Gentian
[442]

God made a little Gentian --
It tried -- to be a Rose --
And failed -- and all the Summer laughed --
But just before the Snows

There rose a Purple Creature --
That ravished all the Hill --
And Summer hid her Forehead --
And Mockery -- was still --

The Frosts were her condition --
The Tyrian would not come
Until the North -- invoke it --
Creator -- Shall I -- bloom?

מין סיגלית האל ברא
[442]

מין סגלית קטנה האל ברא --
נסתה ללבש דמוות ורד --
כשלה -- הקיץ בה התל --
אך בהגיע הקרה

אז קם יצור צבעיו סגלים --
כל הגבעות התמוגגו --
הקיץ את פניו החביא --
וקץ ללגלוגים --

הכפור הזה לה תנאי-חיים --
גם ארגמן-של-צור הן לא יבוא
עד בוא רוחות צפון להעירו --
הגם אני אפרח, הו, אלהים?

I died for Beauty
[449]

I died for Beauty – but was scarce
Adjusted in the Tomb
When One who died for Truth was lain
In an adjoining Room –

He questioned softly ‘Why I failed’?
‘For Beauty’, I replied –
‘And I – for Truth – Themselves are one –
We Brethren are’, He said –

And so, as Kinsmen, met a Night –
We talked between the Rooms –
Until the Moss had reached our lips –
And covered up – our names –

סיבת מותי : חקר היופי
[449]

סִבֵּת מוֹתִי : חֶקֶר הַיּוֹפִי,
וְעַתָּה נִטְמַנְתִּי בְּעֶפֶר,
אָדָם שֶׁכָּל חַיּוֹ חִפֵּשׂ אֱמֶת
הוֹשֵׁם בְּבוֹר אֲשֶׁר נֶחְפָּר.

שָׁאַל בְּרֹדֶף : "מָה הַסִּבָּה?"
הִשְׁבַּתִּי לוֹ : "בְּקִשְׁתִּי יֹפִי",
"אֲנִי אֱמֶת – הֵם חֵד", אָמַר,
"אֲחִים אֲנוּ לִפִּי הָאֵפִי".

בְּלֵיל יִשְׁבְּנוּ כָמוֹ קְרוֹבִים
דְּבָרֵינוּ עָפוּ בַּחֲלָקָה.
עַד שֶׁכִּסְנוּ הָאֵזוֹב
כְּתֻבַּת קְבָרֵינוּ נִמְחָקָה.

I heard a Fly buzz -- when I died
[465]

I heard a Fly buzz -- when I died --
The Stillness in the Room
Was like the Stillness in the Air --
Between the Heaves of Storm --

The Eyes around -- had wrung them dry --
And Breaths were gathering firm
For that last Onset -- when the King
Be witnessed -- in the Room --

I willed my Keepsakes -- Signed away
What portion of me be
Assignable -- and then it was
There interposed a Fly --

With Blue -- uncertain stumbling Buzz --
Between the light -- and me --
And then the Windows failed -- and then
I could not see to see --

ביום מותי זמזם שם זבוב
[465]

ביום מותי זמזם שם זבוב --
היתה דממה בחדר --
כשם שבין רוחות סופה
עומד דומם האתר --

עינים כבר יבשו, וקהל
בוכים הפסיק לנשם --
צופים לרגע בו יהא
המלך במקום --

הוני הנחל, הושם חותם
על שאוריש, כחוק,
ואז נכנס והתערב
הזבוב שמרחוק --

זמזום כחל, כושל, מהסס --
חוצץ ביני לבין האור --
אז דעכו החלונות -- ואז
עיני כבר לא ראו לראות --

Doom is the House without the Door
[475]

Doom is the House without the Door --
'Tis entered from the Sun --
And then the Ladder's thrown away,
Because Escape -- is done --

'Tis varied by the Dream
Of what they do outside --
Where Squirrels play -- and Berries die --
And Hemlocks -- bow -- to God --

ארור הוא בית בלי כניסה
[475]

ארור הוא בית בלי כניסה --
אליו באים מצד חמה --
ומשליכים את הסלם,
כי המנוסה כבר השלמה --

וזה שונה מן החלום
על הגנה; שם מתחולל --
משחק סנאים, גויעת תותים --
עצי הרוש קדים לאל --

You love the Lord
[487]

You love the Lord -- you cannot see --
You write Him -- every day --
A little note -- when you awake --
And further in the Day.

An Ample Letter -- How you miss --
And would delight to see --
But then His House -- is but a Step --
And Mine's -- in Heaven -- You see.

תאהב אל שאינו נראה
[487]

תאהב אל שאינו נראה --
כל יום תכתב אליו אגרת --
או פתק בקומד, ובמהלך
היום תוסיף פתקה אחרת.

ספר לו על הכסופים --
מה טוב אם הוא יגיע --
הן מעונו ממש על סף
ביתי שברקיע.

I started Early – Took my Dog
[520]

I started Early – Took my Dog –
And visited the Sea –
The Mermaids in the Basement
Came out to look at me –

And Frigates– in the Upper Floor
Extended Hempen Hands –
Presuming Me to be a Mouse –
Aground – on the Sands –

But no Man moved Me – till the Tide
Went past my simple Shoe –
And past my Apron – and my Belt
And past my Bodice– too –

יצאתי אל הים מוקדם
[520]

יצאתי אל הים מוקדם –
ביחד עם כלבי –
כל בנות הים, מן המרתף
יצאו, הביטו בי –

כלי שיט ממפלס הגג
זרועות כבלים פשטו –
זהו, יצור של יבשה –
עכבר-חולות-פשוט –

אך איש לא הזיזני עת
מי הגאות חדרו לתוך –
הנעלים, הסינר
אפלו למחוך –

...

And made as He would eat me up –
As wholly as a Dew
Upon a Dandelion's Sleeve –
And then – I started – too –

And He – He followed – close behind –
I felt His Silver Heel
Upon my Ankle – Then My Shoes
Would overflow with Pearl –

Until We met the Solid Town –
No One He seemed to know –
And bowing – with a Mighty look –
At me – The Sea withdrew –

לִים נִרְאִיתִי טָרֵף קֵל,
קֵל לְבָלִיעָה – כְּאַגֵּל טֵל
עַל גֵּב סָבִיוֹן, אֶבֶל –
שָׁרִיתִי – וְאוֹכֵל –

אֵךְ מִרְדָּפוֹ כָּלֵל לֹא נִגְמַר –
נִשְׁפָּה הוּא וְדָהָר
אֶל קֶרְסִלִּי. עַד נִעְלִי
מִלְאוֹ פְּנִינִים וְדָר –

אַחַר פְּגִשְׁתִּיו בְּעִיר זָרָה –
אִישׁ לֹא יָדַע עַל כְּףִי –
הֶעִיף מִבֵּט בִּי בְּגָאוֹן –
אֵךְ קֵד לִי וְשָׁכַךְ –

I think the hemlock likes to stand
[525]

I think the Hemlock likes to stand
Upon a Marge of Snow —
It suits his own —
And satisfies an awe

That men, must slake in Wilderness —
And in the Desert — cloy —
An instinct for the Hoar, the Bald —
Lapland's — necessity—

The Hemlock's nature thrives — on cold —
The Gnash of Northern winds
Is sweetest nutriment — to him —
His best Norwegian Wines —

To satin Races — he is nought—
But Children on the Don,
Beneath his Tabernacles, play,
And Dnieper Wrestlers, run.

האשוחים מחבבים
[525]

האשוחים מְחַבְּבִים
שׁוּלֵי כְּפוֹר וְקָרָה —
זֶה בְּהֶחֱלֹט מִתְּאִים לָהֶם —
מַעֲנִיק לָהֶם יְקָרָה

שְׁבִמְדָּבָר תִּרְוֶה אָדָם —
וּבְנוֹף הָעֶרְבָה —
הַמִּתְקַרֵּחַ-מֵאֶפִיר —
שֶׁל לַפִּלְגָּד הָרַעֲבָה —

האשוחים מְשַׁגְּשְׁגִים
לְקוֹל רוּחוֹת צָפוֹן.
הֵם בְּעֶבּוֹרָם — מִיֵּטֶב-יֵינּוֹת —
וּמִטַּעְמֵי מְזוֹן —

עַמִּי דָרוֹם לֹא יִחְשִׁיבוֹם —
אֵךְ תַּחַת סִכְךָ אֲשׁוּחַ,
יְלָדֵי הַדְּנִיפֶר וְהַדּוֹן,
הֵן יִבְחָרוּ לָשׁוּחַ.

She's happy, with a new Content
[535]

She's happy, with a new Content --
That feels to her -- like Sacrament --
She's busy -- with an altered Care --
As just apprenticed to the Air --

She's tearful -- if she weep at all --
For blissful Causes -- Most of all
That Heaven permit so meek as her --
To such a Fate -- to Minister.

שרויה ברינה רעננה
[535]

שרויה ברנה רעננה --
שטעמא פלחם קדש --
ואפופה מין עננה --
כמותה פגשנו רק החדש --

דומעת -- אם תבכה בכלל --
בזמן אשרה, ובמיחד
כשפמרום היא, השירה,
תרשה לשאת טקסי החג.

The Heart asks Pleasure
[536]

The Heart asks Pleasure – first
And then – Excuse from Pain –
And then – those little Anodynes
That deaden suffering –

And then – to go to sleep –
And then – if it should be
The will of its Inquisitor
The liberty to die –

קודם הלב מבקש הנאה
[536]

קודם הלב מבקש הנאה
אחר יבקש הוא שחרור מכאב –
ואז – חמרים שמקהים את חושיו
ואת יסוריו משככים, משכחים –

ואז יבקש הוא לפרש למטה –
ואם כך אכן יקבע במרומים
וכך יתרצה היוצר-המענה
יממש גם את זכות המיתה –

I took my Power in my Hand
[540]

I took my Power in my Hand —
And went against the World —
'Twas not so much as David — had —
But I — was twice as bold —

I aimed by Pebble — but Myself
Was all the one that fell —
Was it Goliath — was too large —
Or was myself — too small?

אזרתי כוחותיי לצאת
[540]

— אֶזְרַתִּי כְּחוֹתַי לְצֵאת —
— לְקָרֵב עִם הָעוֹלָם —
— אֲנִי אֵינִי כְּשֵׁל דָּוִד —
— בְּעֵז אֶגְבֵּר עָלָיו —

הוֹנַחָה בְּקֶלֶע אֶבֶן
— אֵךְ רַק אֲנִי נִפְלַתִּי —
גָּלִית הָיָה גָּדוֹל מִדִּי?
אוֹלִי מוֹלוֹ שֶׁפִּלַּתִּי?

Some such Butterfly be seen
[541]

Some such Butterfly be seen
On Brazilian Pampas—
Just at noon—no later—Sweet—
Then—the License closes—

Some such Spice—express and pass—
Subject to Your Plucking—
As the Stars—You knew last Night—
Foreigners—This Morning—

במרחבי ברזיל תראהו
[541]

במרחבי ברזיל תראהו
מין פרפר מפלא –
הוא אך נגלה, וכבר איננו –
בתוך שעה קלה.

יש צמח בר – לא תקטפו
הוא מעינך יוסר.
מזר ידעתיו אך אמש,
הבקר – הוא כזר.

I measure every Grief I meet
[561]

I measure every Grief I meet
With narrow, probing, Eyes --
I wonder if It weighs like Mine --
Or has an Easier size.

I wonder if They bore it long --
Or did it just begin --
I could not tell the Date of Mine --
It feels so old a pain --

I wonder if it hurts to live --
And if They have to try --
And whether -- could They choose between --
It would not be -- to die --

אני אומדת כל כאב
[561]

אני אומדת כל כאב
ובעיני בקרת --
האם גדלו הוא ככאבי --
אולי קטן בקרט.

האם זה סבל ממשיך --
או רק עתה נפתח --
מועד בו צצו כאבי --
ישן הוא, כבר נשכח --

המכאיבים הם החיים? --
אם בן-אנוש יעמד --
בנסיון ובבחירה --
יבחר שלא למות --

...

I note that Some -- gone patient long --
At length, renew their smile --
An imitation of a Light
That has so little Oil –

I wonder if when Years have piled --
Some Thousands -- on the Harm --
That hurt them early -- such a lapse
Could give them any Balm –

Or would they go on aching still
Through Centuries of Nerve --
Enlightened to a larger Pain -
In Contrast with the Love –

The Grieved -- are many -- I am told --
There is the various Cause --
Death -- is but one -- and comes but once --
And only nails the eyes –

יש ששובלים בסבלנות --
בסוף שוב מחיכים --
כמין חקוי של מנורה
אוריה דועכים –

תמהני אם חלוף הזמן --
שנים בתם הפאב --
המרחקים מן העבר
יתנו מזור ללב –

או שעד סוף כל הדורות
יתמיד בו פאבם --
לאור פאב גדול יותר --
נגוד לאהבה –

רבים הם הסובלים -- אומרים --
ויש סבות לקך --
המות רק אחד מהן --
מביא הוא חשכה –

....

There's Grief of Want -- and Grief of Cold --
A sort they call "Despair" --
There's Banishment from native Eyes --
In sight of Native Air --

And though I may not guess the kind --
Correctly -- yet to me
A piercing Comfort it affords
In passing Calvary --

To note the fashions -- of the Cross --
And how they're mostly worn --
Still fascinated to presume
That Some -- are like My Own --

יש כָּאֵב מִחֲסוֹר וּכְאֵב קָרָה --
וּכְאֵב שְׁשֹׁמוֹ "יֵאוּשׁ" --
יש הִגָּלְיָה מִן הַקְּרוֹבִים --
וְיֵשׁ כָּאֵב גֵּרוּשׁ --

וְגַם אִם לֹא אֵדַע סוּגוֹ --
וְלָמָּה לִּי כָּאֵב
הוּא נְחָמָה יֵצִיעַ לִּי
בַּדֶּרֶךְ אֶל הַצֶּלֶב --

אֶפִּיר אֶת הַדֶּרֶכִּים לְצֶלֶב --
עַד מָה שְׁחָקוֹם רַגְלִי --
מִסָּעִיר לַחֲשָׁב שְׁפִינִיָּהוּ
שְׂבִילִים יֵשׁ כְּשְׂבִילִי --

**I could not prove the Years had feet
[563]**

I could not prove the Years had feet
Yet confident they run
Am I, from symptoms that are past
And Series that are done –

I find my feet have further Goals --
I smile upon the Aims
That felt so ample -- Yesterday --
Today's -- have vaster claims –

I do not doubt the self I was
Was competent to me --
But something awkward in the fit --
Proves that -- outgrown -- I see –

**רגלים לשנים? אין הוכחה
[563]**

רגלים לשנים? אין הוכחה
אבל הן נמלטות-בורחות לבטח
גם מאותות שכבר חלפו-עברו
ומדברים שכבר אבד עליהם כלח –

אפשר שנועדו להן עוד יעדים --
אצחק על מטרות שעד אתמול
נראו כה משלמות – אבל היום
נצב מולי אתגר יותר גדול –

ברור לי, האני שלי מאז
דווקא התאים לי למופת, אבל אודה --
דבר-מה במתן קצת לוחץ --
מוכיח שגדלתי במדה –

We learned the Whole of Love
[568]

We learned the Whole of Love –
The Alphabet -- the Words --
A Chapter -- then the mighty Book --
Then -- Revelation closed –

But in Each Other's eyes
An Ignorance beheld --
Diviner than the Childhood's --
And each to each, a Child –

Attempted to expound
What Neither -- understood --
Alas, that Wisdom is so large --
And Truth -- so manifold!

למדנו את האהבה
[568]

למדנו את האהבה. הכל : –
האותיות והמלון --
הפרק, ספר הספרים --
עד סוף ספרי החזיון –

אך בעיני כלם נגלים
אותות בורות בולטים --
אלהים מן התמימות --
שיש בילדים –

נסינו להשיג פרוש
לכל שלא הובן --
אך החכמה כה עמקה --
אמת – לה פן ופן!

Delight -- becomes pictorial
[572]

Delight – becomes pictorial –
When viewed through Pain --
More fair -- because impossible
Than any gain –

The Mountain -- at a given distance --
In Amber -- lies --
Approached -- the Amber flits -- a little --
And That's -- the Skies –

ההנאה כה ציורית
[572]

ההנאה כה ציורית –
בעיניו של הסובל מכאוב --
יפה יותר -- כי לא נתן
להשיגה לרב –

ההר נראה מן המרחק --
כמו בענבר עטוף --
תקרב – כסותו מעט תעוף –
שחקים ההר אפוף –

Empty my Heart
[587]

Empty my Heart, of Thee --
Its single Artery --
Begin, and leave Thee out --
Simply Extinction's Date --

Much Billow hath the Sea --
One Baltic -- They --
Subtract Thyself, in play,
And not enough of me
Is left -- to put away --
"Myself" meanth Thee --

Erase the Root -- no Tree --
Thee -- then -- no me --
The Heavens stripped --
Eternity's vast pocket, picked --

אנא רוקן לבי ממך
[587]

אָנאַ רוקן לבי מִמֶּךָ --
הֵייתָ בוֹ עורֶק יְחיד --
פֶּתַח בְּשִׁלְבֵי הִיצִיָּאָה --
מוֹעֵד לְסוֹף נוֹעִיד --

בְּיָם רַבִּים הֵם הַגָּלִים --
לוֹ יִגְרַע מֵהֶם אֶחָד --
הַסֵּר אוֹתָךְ, כְּמִתּוֹךְ בְּדִיחָה,
לֹא יוֹתֵרוּ דֵּי חֲלָקִים
מִמֶּנִּי כְּשֶׁאֲשִׁים בְּצַד --
"אוֹתִי", מִשְׁמַע "אוֹתָךְ" --

שְׁרֵשׁ הַשָּׂרֵשׁ -- לִי אֵינְךָ
אֵילָן יֶרֶק לְעַד --
שָׂמִים נְחָשְׁפוּ וְכִיס
הַנִּצָּח כְּבָר נִשְׁדָּד --

The Spider holds a Silver Ball
[605]

The Spider holds a Silver Ball
In unperceived Hands —
And dancing softly to Himself
His Yarn of Pearl — unwinds —

He plies from nought to nought —
In unsubstantial Trade —
Supplants our Tapestries with His —
In half the period —

An Hour to rear supreme
His Continents of Light —
Then dangle from the Housewife's Broom —
His Boundaries — forgot —

כדור זהב לעכביש
[605]

כְּדוֹר זָהָב לְעַכְבִּישׁ
בְּיָד בְּלִתִּי נִתְפָּשֶׁת —
יֶרְקֵד — וְאֵז מִסְכֶּת הַפְּנִינִים
כֶּלֶה חֵישׁ-קַל קוֹרֶסֶת —

טוֹרַח הוּא מְשׂוֹא לְשׂוֹא —
בְּסַחַר בְּלִי מַהוּת —
בְּמָקוֹם אֶרֶיג יָבִיא קוֹרִיו —
מִהָר וּבְלִי שְׁהוּת —

שְׁעָה קֶלֶה וּכְבֵּר יַעֲזוּ
שְׁטָחִים בְּלִי גְבוּל לְקַחַת —
אֵד אֵז יִפְגַּע בּוֹ מִטְאַטָּא
וּמִמְשָׁלָתוֹ נִשְׁכַּחַת —

It was too late for Man
[623]

It was too late for Man –
But early, yet, for God --
Creation -- impotent to help --
But Prayer -- remained -- Our Side –

How excellent the Heaven --
When Earth -- cannot be had --
How hospitable -- then -- the face
Of our Old Neighbor -- God –

כבר מאוחר לו לאדם
[623]

כְּבֵר מְאַחֵר לוֹ לְאָדָם --
לְאֵל הַזְּמַן מְקֻדָּם, קֶצֶר --
וְהַבְּרִיָּאָה כְּבֵר תֵּשׁ כְּחָה --
תִּפְלָה יֵשׁ לְמִצְעָר --

עַד מָה טוֹבִים הֵם שָׁמַי מְרוֹם --
בְּאִין קֶרְקַע, וְאִז נָעִים --
לְחִסּוֹת בְּצֵל שְׁכֹן וְתִיק
הָאֵל שְׁבַע-הַיָּמִים --

Forever -- it composed of Nows
[624]

Forever -- it composed of Nows --
'Tis not a different time --
Except for Infiniteness --
And Latitude of Home --

From this -- experienced Here --
Remove the Dates -- to These --
Let Months dissolve in further Months --
And Years -- exhale in Years --

Without Debate -- or Pause --
Or Celebrated Days --
No different Our Years would be
From Anno Domini's --

הנצח – צרור רגעי "עכשיו"
[624]

הַנֶּצֶחַ – צָרוֹר רָגְעֵי "עֶכָּשָׁיו" --
זְמַנּוֹ הוּא כְּזַמְּנֵנוּ --
מִלְבֵּד תְּכוּנַת אֵין-סוֹף שָׁבוּ --
קוֹ רֹחַב שָׁל בֵּיתֵנוּ --

"כָּאן" מְנַסֶּה מָזָה לָזֶה
קַח, וְהִסֵּר תְּאֲרִיכּוֹ --
תֵּן לִירְחִים לְהִתְמוּסָס --
לְזֶמֶן לְהִיּוֹת "עֶכָּשָׁיו" --

בְּלִי שׁוּם מַחְלָקָת, הַפּוּגָה --
אוֹ יָמֵי חַג וּמוֹעֵד --
לָמֶן הַסְּפִירָה וְעַד עֲתֵה
הַלּוּחַ יִתְאַחַד --

The Brain is wider than the Sky
[632]

The Brain -- is wider than the Sky --
For -- put them side by side --
The one the other will contain
With ease -- and You -- beside --

The Brain is deeper than the sea --
For -- hold them -- Blue to Blue --
The one the other will absorb --
As Sponges -- Buckets -- do --

The Brain is just the weight of God --
For -- Heft them -- Pound for Pound --
And they will differ -- if they do --
As Syllable from Sound --

רחב המוח משחקים
[632]

רחב המוח משחקים --
הצג יחדו השניים --
הוא בנקל יכיל אותך
ואת מלא השמים --

רחב המוח מהים --
עד קצה האפקים --
יבלע המוח את הים --
כמי דלי בספוגים --

כבדו של מח ככבד אל --
אם תדיק לשקל --
אם יש הבדל הוא פהבדל --
בין הברה לקול --

Size circumscribes
[641]

Size circumscribes -- it has no room
For petty furniture --
The Giant tolerates no Gnat
For Ease of Gianture --

Repudiates it, all the more --
Because intrinsic size
Ignores the possibility
Of Calumnies -- or Flies.

גדלים קובעים
[641]

גִּדְלִים קוֹבְעִים – אֵין בָּם מָקוֹם
לְשׁוֹם פָּרִיט פְּעוּט --
נָפִיל אֵינוֹ סוֹבֵל יְתוּשׁ
רוֹאֶה הוּא רַק גִּדְלוּת.

אֵינוֹ מְכִיר בּוֹ, גַּם בְּגִל
שְׁעוֹר-קוֹמָה פְּנִימִי --
הוּא מְתַעֵל גַּם מְשַׁקְרִים
גַּם מְזַבְזְבִּים הוֹמִים.

You left me -- Sire -- two Legacies
[644]

You left me -- Sire -- two Legacies --
A Legacy of Love
A Heavenly Father would suffice
Had He the offer of --

You left me Boundaries of Pain --
Capacious as the Sea --
Between Eternity and Time --
Your Consciousness -- and Me --

הנחלת לי שתי ירושות
[644]

הנחלת לי שתי ירושות --
מורשת אהבה -- אבי
לי די הנה באל עליון
אלו בחר הוא בי --

הנחלת מחוזות כאב --
כיום הם מכילים --
בין האין-סוף לבין הזמן --
תודעתך -- מולי --

Ah, Teneriffe!

[666]

Ah, Teneriffe!

Retreating Mountain!

Purples of Ages -- pause for you --

Sunset -- reviews her Sapphire Regiment --

Day -- drops you her Red Adieu!

Still -- Clad in your Mail of ices --

Thigh of Granite -- and thew -- of Steel --

Heedless -- alike -- of pomp -- or parting

Ah, Teneriffe!

I'm kneeling -- still --

הה, טנריף!

[666]

הה, טנריף!

הר מרחק!

נחים גוּגִי דורות עליך --

שקיעה תסקר מלכות שני --

היום באדם יברכה!

עודך לובש שריון שלגים --

ירך של שחם, את פלדה --

אדיש להוד או לפרדה

הה, טנריף!

עודני קד קידה --

“Nature” is what we see
[668]

"Nature" is what we see
The Hill - the Afternoon
Squirrel – Eclipse -- the Bumble bee-
Nay -- Nature is Heaven

Nature is what we hear-
The Bobolink -- the Sea-
Thunder -- he Cricket-
Nay -- Nature is Harmony.

Nature is what we know-
But have no Art to say
So Impotent Our Wisdom is
To Her Simplicity.

“הטבע” הוא כל שנראה
[668]

“הטבע” – כל אשר נראה :
גבעה, או שעת ערבים,
סנאי, לקוי חמה, דבורה –
הו, לא. הוא שמי שמים.

הטבע – כל אשר נשמע –
קול של עורבן, משק גלים –
קול רעם, נגינת צרצר. הו, לא.
הרמוניה של צלילים.

הטבע הוא כל שידע –
אך לא נוכל להגותו –
כל כך דלה חכמת אנוש
לנכח פשטותו.

The Soul unto itself
[683]

The Soul unto itself
Is an imperial friend --
Or the most agonizing Spy --
An Enemy -- could send --

Secure against its own --
No treason it can fear --
Itself -- its Sovereign -- of itself
The Soul should stand in Awe --

הנפש לה ולעצמה
[683]

הנֶפֶשׁ לָהּ וּלְעַצְמָהּ
רֵעָה נְאֻדָּרָה --
אוּ בִלְשִׁית שׁוֹחֶרֶת רָע --
שְׁלוּחַת אוֹיֵב נוֹרָא --

הִיא בְּטוּחָה מִפְּגִיעָתָה --
לְחֹשֶׁשׁ אֵין לָהּ עָלָה --
לָהּ רְבוּנוֹת בְּמִמְשָׁלָתָה --
סָבָה לְחִלָּתָהּ --

Shells from the Coast
[693]

Shells from the Coast mistaking --
I cherished them for All --
Happening in After Ages
To entertain a Pearl --

Wherefore so late -- I murmured --
My need of Thee -- be done --
Therefore -- the Pearl responded --
My Period begin

צדפי החוף
[693]

צדפי החוף שֶׁבִּטְעוּת –
הוֹקְרָתִי בְּגִינָה
שֶׁל מְשִׁמָּתָם דּוֹר אַחֵר דּוֹר :
טְפוּחַ הַפְּגִינָה –

מִדּוּעַ כֹּה אַחֲרָתִי? הַמְהֻמָּתִי –
כָּבֹד כֹּה זִקְנָה אֲנִי –
עַל כֵּן – עֲנֵתָה לִי הַפְּגִינָה –
עֲתָה מִתְחִיל זְמַנִּי

The Judge is like the Owl
[699]

The Judge is like the Owl—
I've heard my Father tell—
And Owls do build in Oaks—
So here's an Amber Sill—

That slanted in my Path—
When going to the Barn—
And if it serve You for a House—
Itself is not in vain—

About the price—'tis small—
I only ask a Tune
At Midnight—Let the Owl select
His favorite Refrain.

שופט הוא כמו ינשוף
[699]

שופט הוא כמו ינשוף —
נהג אבי לומר —
ינשוף קנו על עץ אלון —
ולי מפתן ענבר —

ממנו מתפתל שבילי —
בדרך לאסם —
ואם יתאים הוא למגורים
לא יעמד כך סתם —

והשקר? הוא די נמוך —
רק שיר אחד חביב,
לעת חצות — תנו לינשוף
לקבע מה עדיף.

A Thought went up my mind today
[701]

A Thought went up my mind today –
That I have had before --
But did not finish -- some way back --
I could not fix the Year –

Nor where it went -- nor why it came
The second time to me --
Nor definitely, what it was --
Have I the Art to say --

But somewhere -- in my Soul -- I know --
I've met the Thing before --
It just reminded me -- 'twas all --
And came my way no more –

הרהור חלף בראשי
[701]

הרהור חלף בראשי היום –
ולא בראשונה --
לא השלמתי, שכחתי
גם מתי ובאיזו-שנה –

גם לא אזכר לאן נעלם
איך שנית הגיע --
מה בדיוק היה תכנו --
זאת לא אוכל הביע --

אך בלבי עמק אדע --
שכבר פגשתי אי-אז --
הוא רק הזכיר לי : "זה הכל" --
ושוב בי לא אחז --

Strong Draughts of Their Refreshing Minds
[711]

Strong Draughts of Their Refreshing Minds
To drink -- enables Mine
Through Desert or the Wilderness
As bore it Sealed Wine --

To go elastic -- Or as One
The Camel's trait -- attained --
How powerful the Stimulus
Of an Hermetic Mind --

טיוטות ראשם הרענן
[711]

טיוטות ראשם הרענן
רק בזכותן אלי נגר
בתוך מדבר או שומון
ייןם המשמר --

לצעד גמישה -- או בסגנון
שהגמלים סגלו --
מה חזקים הגרובים
של ראש שכל תכניו סגרו.

**Because I could not stop for Death
[712]**

Because I could not stop for Death –
He kindly stopped for me –
The Carriage held but just Ourselves –
And Immortality.

We slowly drove – He knew no haste
And I had put away
My labor and my leisure too,
For His Civility –

We passed the School, where Children strove
At Recess – in the Ring –
We passed the Fields of Gazing Grain –
We passed the Setting Sun –

**למוות לא עצרתי
[712]**

לַמּוֹת לֹא עֲצַרְתִּי,
עָצַר הוּא לִי סוּסִיו,
מְקוֹם הוֹתִיר בְּמַרְכָּבָתוֹ
לַנִּצָּח הַנִּכְסָף.

נִסְעָנוּ אֶט – הוּא לֹא מְהֵר,
טוֹבוֹ גָּרַם שְׁעֲנִינִי
קָצַת יְדָחוּ ; גַּם עֲמָלִי וְגַם
שָׁלַל עֲסוּקִים שָׁל פְּנָאִי.

חָצִינוּ כֵּת שֶׁל יְלָדִים
לוֹמְדִים בִּיגִיעָה
חָצִינוּ שָׂדוֹת אֲחָדִים
וְגַם מִרְאוֹת שְׁקִיעָה.

...

Or rather – He passed Us –
The Dews drew quivering and Chill –
For only Gossamer, my Gown –
My Tippet – only Tulle –

We paused before a House that seemed
A Swelling of the Ground –
The Roof was scarcely visible –
The Cornice – in the Ground –

Since then – 'tis Centuries – and yet
Feels shorter than the Day
I first surmised the Horses' Heads
Were toward Eternity –

אֶפְשָׁר שֶׁחַמָּה חֲלָפָה,
וּבָאוּ טל, צִנָּה
רֵעַד גּוֹפִי כִּי בָּגַד קַל
שִׁמְשׁ בְּהֶגְנָה.

עֲצָרְנוּ לִיד מִבֵּנָה דּוֹמָה
לָמִין תְּלוּלִית עֶפֶר
הִגֵּג בְּקֹשִׁי רֶב נִגְלָה
רֹאשׁוֹ בְּבוֹץ נֶחֱפָה.

מֵאָז חֲלָפוּ עֲשָׂרוֹת שָׁנִים
לְיוֹם קָצָר דָּמוּ
מֵאָז נִדְמָה שֶׁהַסּוּסִים
אֶל הָאֵין-סוֹף כָּוְנוּ.

Fame of Myself

[713]

Fame of Myself, to justify,
All other Plaudit be
Superfluous -- An Incense
Beyond Necessity --

Fame of Myself to lack -- Although
My Name be else Supreme --
This were an Honor honorless --
A futile Diadem --

שבחי עצמי

[713]

אִמְנָה שְׁבַחִי כְּדֵי לְהַצְדִּיק
זָרִים שֶׁל תְּהִלָּה,
כְּעֵנֹן הַקְטָרֶת נִפְרָזִים
וְאִין בָּם צָרָה כָּלֵל –

אִמְנַע שְׁבַחִי הַגֶּם שְׁשָׁמִי
בְּכָל אֶתֶר נִחָשֵׁב –
גַּם זֶה כְּבוֹד שֶׁל אֵי-כְבוֹד –
וְעֵטְרָה שֶׁל שׂוֹא –

The Day undressed
[716]

The Day undressed — Herself —
Her Garter — was of Gold —
Her Petticoat of Purple — plain —
Her Dimities as old

Exactly — as the World
And yet the newest Star
Enrolled upon the Hemisphere
Be wrinkled — much as Her —

Too near to God — to pray —
Too near to Heaven — to fear —
The Lady of the Occident
Retired without a Care —

Her Candle so expire
The flickering be seen
On Ball of Mast — in Bosphorus —
And Dome — and Window Pane.

בגדים פשטה היממה
[716]

בגדים פשטה היממה —
לה ביריות — צבען זהב —
לתחתונת גון ארגמן —
האפל כפר כסוף.

ממש כמו העולם, שבו
כוכב — שיא החדוש —
מתחת לכפת שמי
כמותה קמטים חרוש —

קרובה מדי לאל לשם תפלה —
קרובה מדי לשמי מרום לחרדה —
זו הגבירה של קצה המערב
פרשה בלי דאגה ובלי טרדה —

נרה גוע, דעד כפר
אך הבהובו נרשם
על התרנים בבוספורוס — על גג, חלון,
שמש.

It's easy to invent a Life
[724]

It's easy to invent a Life —
God does it — every Day —
Creation — but the Gambol
Of His Authority —

It's easy to efface it —
The thrifty Deity
Could scarce afford Eternity
To Spontaneity —

The Perished Patterns murmur —
But His Perturbless Plan
Proceed — inserting Here — a Sun —
There — leaving out a Man —

כמה פשוט לברוא חיים
[724]

כִּמָּה פָּשׁוּט לְבָרֵא חַיִּים —
הָאֵל עוֹשֶׂה זֹאת דֶּרֶךְ קָבֵעַ —
מוֹל הַסִּמְכוֹת הָאֱלֹהִית
כִּמּוֹן פְּזוּז קַל הוּא הַטָּבֵעַ —

אֵךְ בְּנִקְל חַיִּים נִמְחִים —
שָׁמַיִם בְּצִיּוֹנוֹתָם
אֵינָם מְקַנִּים חַיִּי אֵין-סוֹף
בְּלִי תִכְנוּן מְקַדָּם —

דְּפוּסִים גּוֹזְעִים מִמְלָמְלִים —
אֵךְ הַתְּכַנִּית, בְּמֵלֵא הוֹדָה
נִמְשָׁכֶת — פֶּה נוֹסֵף גִּלְגַּל-חֶמָּה —
וְשֵׁם נִגְרַע אָדָם —

We thirst at first
[726]

We thirst at first -- 'tis Nature's Act --
And later -- when we die --
A little Water supplicate --
Of fingers going by –

It intimates the finer want --
Whose adequate supply
Is that Great Water in the West --
Termed Immortality –

צמא ראשון
[726]

צָמָא ראשון – חֵק קִמְאִי --
אַחַר – בְּיוֹם מוֹתְנוּ --
תַּחֲנֶנָּה לְמִים תִּשְׁלַח --
לַיָּד שֶׁתִּלְטָפְנוּ –

זֶה רָמַז לְצָרָכִים דְּקִים –
וְסֻפּוֹקֵם הַטּוֹב
הוּא בְּמִימֵי קֶצֶה-מַּעֲרָב
שֶׁשְׁמֵם קָרָא "אֵין-סוֹף" –

It dropped so low in my regard
[747]

It dropped so low in my regard
I heard it hit the ground,
And go to pieces on the stones
At bottom of my mind;.

Yet blamed the fate that fractured, less
Than I reviled myself
For entertaining plated wares
Upon my silver shelf.

ירד ערכו כה בעיניי
[747]

ירד ערכו כה בעיני
עד בפתחתית נגע,
והתנפץ בי לרסיסים
בשפל תודעה ;

גניתי את יד הגורל,
יותר – את מצפוני,
כי כלי יקר המציאות
קלקלתי במעוני.

All but Death, can be Adjusted
[749]

All but Death, can be Adjusted --
Dynasties repaired --
Systems -- settled in their Sockets --
Citadels -- dissolved --

Wastes of Lives -- resown with Colors
By Succeeding Springs --
Death -- unto itself -- Exception --
Is exempt from Change --

הכול חוץ מהמוות
[749]

הכל, חוץ מהמוות, בַּר-תִּקּוּן --
שְׁכָתוֹב שׁוֹשְׁלֵת יַחֲסִין --
תְּזוּזֹת עֲרֻכּוֹת אֶל מְקוֹמָן --
שְׁקוּם כְּתָלִים מִתְמוֹסְסִים --

יְמוֹת אָבִיב יִרְעָנְנוּ
חַיֵּי רֵישׁ וְעֵנּוּי --
וְרֵק הַמּוֹת לְבָדוּ --
פְּטוֹר מִכָּל שְׁנוּי --

My Life had stood - a Loaded Gun
[754]

My Life had stood - a Loaded Gun -
In Corners - till a Day
The Owner passed - identified -
And carried Me away -

And now We roam in Sovereign Woods -
And now We hunt the Doe -
And every time I speak for Him
The Mountains straight reply -

And do I smile, such cordial light
Upon the Valley glow -
It is as a Vesuvian face
Had let it's pleasure through -

עמדו חיי – רובה טעון
[754]

עמדו חיי – רובה טעון –
שְׁרוּיִים בְּסֵתֶר עֵב
עֵבֶר שָׁם אֲדוֹנִי, זֶהָה –
נִשְׁאַנִי לַמְּרָחֵב –

עֲתָה נְשׁוּטָה בִּיעָרִיו –
נֶצוּד שָׁם אֵילָה –
וּכְשֶׁאֶשָּׂא קוֹלִי אֵלָיו
פְּסָגָה תִּתֶּן קוֹלָהּ –

וּכְשֶׁאֶצְהַל בְּאוֹר נִלְבָּב
יֵאִיר הָאוֹר בְּגִיָּא –
כָּאֵלוּ פְּנֵי לַעֲזוֹ שֶׁל הָר
הַשְׂתוֹקֵקוֹ אֵלַי –

...

And when at Night - Our good Day done -
I guard My Master's Head -
'Tis better than the Eider Duck's
Deep Pillow - to have shared -

To foe of His - I'm deadly foe -
None stir the second time -
On whom I lay a Yellow Eye -
Or an emphatic Thumb -

Though I than He - may longer live
He longer must - than I -
For I have but the power to kill,
Without - the power to die –

בְּלַיְלָה כְּשֶׁאֶשְׁמֹר אֵלַי –
עֵת עֲמָלִי יִתֵּם –
יֵיטֵב חֲלָקִי מִתְרִדָּמָה
עַל רֶדֶךְ כְּרִי מְטָה –

לְבָכוֹר אוֹיְבָיו אֲנִי אוֹיֵב –
וְאֵין שׁוֹם זְכוּת בְּרָרָה –
לְמִי שֶׁבּוֹ אֶנְעֵץ מִבֶּט –
עַם יָד עַל הַנֶּצֶרָה –

אֶפְשָׁר שְׂאֲאָרִיד יָמִים
מוֹטֵב יַחֲיָה אַחֲרִי –
כִּי בִי הַפֶּחַ לְהָרֵג,
אֵד לֹא לְטוֹל חַיִּי –

Presentiment -- is that long Shadow
[764]

Presentiment -- is that long Shadow -- on the Lawn –
Indicatives that Suns go down --

The Notice to the startled Grass
That Darkness -- is about to pass –

תחושת-עתיד היא צל ארוך
[764]

תְּחוּשֶׁת-עֵתִיד הִיא צֶל אָרֶךְ עַל מִדְשָׁא
שְׁמִימִי שֶׁרָעוּת, יַעֲיֵד עַל בּוֹא שְׁקִיעָה –

יִשְׁלַח הוּא רִמְזִים לַעֲשֹׁב הַנִּפְחָד :
שְׂבִיב-שֶׁל-קִדְרוֹת עֵתִיד לַחֲלֹף כְּאֵן עוֹד מְעַט –

The Service without Hope
[779]

The Service without Hope --
Is tenderest, I think --
Because 'tis unsustained
By stint -- Rewarded Work --

Has impetus of Gain --
And impetus of Goal --
There is no Diligence like that
That knows not an Until --

תפילה ללא תקווה
[779]

תַּפִּלָּה לְלֹא תִקְוָה לְדִידִי –
הִיא הַרְכָּה שְׁבִתִּימָלוֹת –
כִּי אֵין בָּהּ תְּלוּת כֹּחַ מִיָּדִית
בֵּין צָפִיָּה לְתוֹצְאוֹת –

אֵד יֵשׁ בָּהּ דִּחּוּף לְהַשֵּׁג –
תְּנוּפָה אֶל עֵבֶר יַעַד –
אֵין שְׂקִדְנוֹת רַבָּה מִזֹּו
שֶׁלֹּא תִדַּע לֹמֵר "עַד" –

The Truth
[780]

The Truth -- is stirless --
Other force -- may be presumed to move --
This -- then -- is best for confidence --
When oldest Cedars swerve --

And Oaks untwist their fists --
And Mountains -- feeble -- lean --
How excellent a Body, that
Stands without a Bone --

How vigorous a Force
That holds without a Prop --
Truth stays Herself -- and every man
That trusts Her -- boldly up -

אמת
[780]

אמת נצבת על תלה --
נגדה כחות זזים --
אמת תטע בנו אמון --
במוט זקן ארזים --

ואלונים מרפים אגרוף --
הרים רוכנים ברך --
כמה נפלא הגוף אשר
בלי עצמות ידרך --

מה חזקים הם הכחות
שאין להם תמיכה --
אמת תעמד בלא משען
בטחו, תראו ברכה --

To wait an Hour

[781]

To wait an Hour -- is long --
If Love be just beyond --
To wait Eternity -- is short --
If Love reward the end –

שעת המתנה

[781]

שְׁעַת הַמַּתְנָה הִיא זְמַן אָרֶךְ --
אִם אֲהַבָּה נִמְצְאָת מִמּוֹל --
וְנִצַּח - כְּהֶרֶף יַעֲבֹר --
אִם אֲהַבָּה תִּבְטַח כְּגִמּוּל –

On a Columnar Self
[789]

On a Columnar Self --
How ample to rely
In Tumult -- or Extremity --
How good the Certainty

That Lever cannot pry --
And Wedge cannot divide
Conviction -- That Granitic Base --
Though None be on our Side --

Suffice Us -- for a Crowd --
Ourself -- and Rectitude --
And that Assembly -- not far off
From furthest Spirit -- God --

העמודים של סָטוּ לבי
[789]

– העמודים שֶׁל סָטוּ לְבִי –
בַּעֲת צָרָה תוֹמְכִים
כְּשֶׁמִּסְבִּיבִי קוֹל מְהוּמָה –
הֵם בְּטָחוֹן נוֹסְכִים.

– שׁוּם מְחִיצָה לֹא תַחֲלֶק –
טָרִיז לֹא יְגַרֵם פְּרוּד –
הָאֱמוּנָה – הִיא אָבֶן צֹר
גַּם כְּשֶׁסְּבִיבָהּ זְרוּת –

– דִּי בָּה גַם לִי, גַם לְכֻלָּם –
גַּם לְיִשְׂרָאֵל וְהַגִּיּוֹן –
וְכֵן לְמַעַן מִקְהֵלֶת
שְׂרָפִיו שֶׁל אֵל עֲלִיוֹן –

She staked her Feather

[798]

She staked her Feathers -- Gained an Arc --
Debated -- Rose again --
This time -- beyond the estimate
Of Envy, or of Men --

And now, among Circumference --
Her steady Boat be seen --
At home -- among the Billows -- As
The Bough where she was born --

חיזקה כנפיה

[798]

חיזקה כנפיה, דרכה קשתה --
שקלה דרכה -- ושוב נשאה --
מעבר להערכה
של איש או של קנאה --

עתה, בתוך קו ההקף --
תסע לבטח האסדה --
בין נחשולים כמו מעל
העץ שפין בדיו נולדה --

A Light exists in Spring
[812]

A Light exists in Spring
Not present on the Year
At any other period --
When March is scarcely here.

A Color stands abroad
On Solitary Fields
That Science cannot overtake
But Human Nature feels.

It waits upon the Lawn,
It shows the furthest Tree
Upon the furthest Slope you know
It almost speaks to you.

ישנם מיני אור באביב
[812]

ישנם מיני אור באביב
הטבע לא נסם
במהלך כל השנה --
עד בוא ימי ניסן.

עומד הצבע במרחב
על פני שדות החריש
לטבע אין לכך הסבר
אך זאת כל איש ירגיש.

עומד בגן במדשאה
יציג אחרון עציו,
כמו יראה עד קצה מורד
מולך, בלי חציצה.

...

Then as Horizons step
Or Noons report away
Without the Formula of sound
It passes and we stay –

A quality of loss
Affecting our Content
As Trade had suddenly encroached
Upon a Sacrament.

בְּהִתְרַחֵב הָאֲפָקִים
אוּ בְּתֵם שְׁעוֹת הַחֶמֶה
מִבְּלִי סֶמֶן-קוֹל כְּלִשְׁהוּ
דְּמוּתוֹ נִעְלָמָה –

יִשְׁנָה תַּחוּשֵׁת-מָה שֶׁל אֲבָדוֹן
פְּגִימָה בְּהִנָּאָה
כְּמוֹ קוֹל שֶׁל שׁוֹק אֲשֶׁר יָפַר
אֶת טָקֶס הַקְּדוּשָׁה.

This quiet Dust
[813]

This quiet Dust was Gentleman and Ladies
And Lads and Girls --
Was laughter and ability and Sighing
And Frocks and Curls.

This Passive Place a Summer's nimble mansion
Where Bloom and Bees
Exists an Oriental Circuit
Then cease, like these –

זה האבק
[813]

זה האבק היה אי-פעם אנשים,
נשים
ועלמים ועלמות –
היה הוא צחוק ואנחות
גלי שער, שמלות.

זה המקום הנו מעון קיצי
ובו דבורים לצד פרחים
חגים במעגל שלו
בסוף גם הם פורחים –

Always Mine!

[839]

Always Mine! -

No more Vacation!

Term of Light this Day begun!

Failless as the fair rotation

Of the Seasons and the Sun.

Old the Grace, but new the Subjects --

Old, indeed, the East,

Yet upon His Purple Programme

Every Dawn, is first.

תמיד שלי!

[839]

תמיד שְׁלִי! -

בְּלִי וְתוֹרִים!

מוֹעֵד בּוֹ צֶחַ הַיּוֹם הָאוֹר!

מִשְׁלָם כְּמוֹ הַמְחִזּוֹרִים

שֶׁל הָעוֹנוֹת וְהַמָּאוֹר.

נוֹשֵׂא חֶדֶשׁ, אֵדָה חֶסֶד-אֵל

כְּמוֹ צֶדֶק הָאֵל הוּא קִדְמוֹן,

וּלְפִי תִכְנִית הָאֲרָגְמָן

כָּל שַׁחַר הוּא רִאשׁוֹן.

I made slow riches
[843]

I made slow Riches but my Gain
Was steady as the Sun
And every Night, it numbered more
Than the preceding One

All Days, I did not earn the same
But my perceiveless Gain
Inferred the less by Growing than
The Sum that it had grown.

אט אט צברתי הון אישי
[843]

אט-אט צברתי הון אישי
כמו זריחה קבוע
עלה כל לילה הקפו
תפח מדי שבוע

אך עת ירדו הרנחים
ולא צמח ההון
הרגש החסר. ההשג
נגרע מן החשבון.

Twice had Summer
[846]

Twice had Summer her fair Verdure
Proffered to the Plain --
Twice a Winter's silver Fracture
On the Rivers been --

Two full Autumns for the Squirrel
Bounteous prepared --
Nature, Had'st thou not a Berry
For thy wandering Bird?

לא אחת צבע הקיץ
[846]

לא אחת צבע הקיץ
את המישורים זרק –
לא אחת כסה החורף
ברסיסים את הנהרות –

חרפים שלמים הכינו
לסנאי חמדת בגדים –
האמנם גרגיר אחד אין
לצפור הנדודים?

Finite – to fail
[847]

מָה רַבּוֹ הַפְּשָׁלִים
[847]

Finite -- to fail, but infinite to Venture --
For the one ship that struts the shore
Many's the gallant -- overwhelmed Creature
Nodding in Navies nevermore –

מָה רַבּוֹ הַפְּשָׁלִים, אֵךְ אֵין דִּי בִּתְעוּזָה --
לְסָפִינָה בּוֹדֶדָה הַחוּצָה אֶת הַחוּף
יֵשׁ רַבִּים כְּמוֹ אֲבִיר הַיָּמִים הֶהָמוּם
הַמִּהְנֶהוּן בְּנִיד-רֹאשׁ שְׁלֵיטָה שֶׁהוּא סוּף –

Light is sufficient to itself
[862]

Light is sufficient to itself --
If Others want to see
It can be had on Window Panes
Some Hours in the Day.

But not for Compensation --
It holds as large a Glow
To Squirrel in the Himmaleh
Precisely, as to you.

האור הן די לו בעצמו
[862]

האור הן די לו בַּעֲצָמוֹ –
וְאִם לְשֹׂאֵר יֵשׁ בּוֹ עֵינִין
יִרְאוּהוּ עַל שְׁמֹשׁוֹת חִלּוֹן
בְּחִלְקֵי מִהְזָּמִין.

וְלֹא דְיוֹקָא לְשֵׁם פְּצוּי --
יֵאֵחֵז הוּא נוֹר מִחֵם
גַּם לְסִנְאִי בְּהַר-הָהָר
מִמָּשׁ כְּמוֹ לָכֶם.

Ribbons of the Year
[873]

Ribbons of the Year --
Multitude Brocade --
Worn to Nature's Party once
Then, as flung aside
As a faded Bead
Or a Wrinkled Pearl
Who shall charge the Vanity
Of the Maker's Girl?

שלל סרטי כל השנה
[873]

שֶׁלֶל סְרִי כָּל הַשָּׁנָה –
וְשִׁפְעַת בְּדִי בְּרוֹקָד –
נִלְבָּשׁוּ לְנֶשֶׁף-טָבַע
פַּעַם – וְזָרְקוּם בַּצַּד
כְּמוֹ חֲרוּז צָבְעוּ דָּהָה
אוּ פְּנִינָה עוֹרָה קָמַט
מִי יֶאֱשָׁם בְּגִנְדָּרְנוּת
אֶת הַבוֹרָא וְאֶת הַבֵּת?

An everywhere of silver
[884]

An everywhere of silver,
With ropes of sand
To keep it from effacing
The track called land.

הכל צבוע כסף
[884]

הכל צבוע כסף,
חבלי חול פה ושם
לבלי פאן ימחה כליל
זכרה של יבשה.

Peace is a fiction of our Faith
[912]

Peace is a fiction of our Faith --
The Bells a Winter Night
Bearing the Neighbor out of Sound
That never did alight.

שלום – בדיה בה נאמין
[912]

שְׁלוֹם – בְּדִיָּה בְּה נֶאֱמִין --
עֲנֵבֵל לַיְלֹת הַקָּר
שְׂכֵנֶךָ צְלִילֹיו הֵן לֹא יִשְׁמַע
קוֹלוֹ הֵן לֹא יִזְכֹּר.

And this of all my Hopes
[913]

And this of all my Hopes
This, is the silent end
Bountiful colored, my Morning rose
Early and sere, its end

Never Bud from a Stem
Stepped with so gay a Foot
Never a Worm so confident
Bored at so brave a Root

וזה אסיף כל תקוותי
[913]

וְזֶה אֲסִיף-כָּל-תְּקוּוֹתַי
הַסּוֹף כָּל-כָּךְ שׁוֹקֵט
פְּרָחִי הִזָּה הֵן כֹּה הַדּוֹר
קִצּוֹ בָּא טָרֵם עֵת

עוֹד לֹא רָאִיתִי שֶׁנֶּצֶן
יֵצֵא כֹה מְתָרוּן
שֶׁהַתּוֹלַע כָּל-כָּךְ שָׁלוֹ
יֵשֵׁב נִגְדּוֹ הֵכֵן.

If I can stop one heart from breaking
[919]

If I can stop one heart from breaking,
I shall not live in vain;
If I can ease one life the aching,
Or cool one pain,
Or help one fainting robin
Unto his nest again,
I shall not live in vain.

אם אך מזור ללב אחד אחיש
[919]

אם אך מזור ללב אחד אחיש,
הן לא פליתי את חיי לשוא;
אם אך אקל סבלו המר של איש,
אם רק אחד אגאל ממכאוביו,
אם לאנקור רפה ידי אגיש
ואחזירו לקן הנעזב,
הן לא פליתי את חיי לשוא.

How the Waters closed above Him
[923]

How the Waters closed above Him
We shall never know --
How He stretched His Anguish to us
That -- is covered too --

Spreads the Pond Her Base of Lilies
Bold above the Boy
Whose unclaimed Hat and Jacket
Sum the History --

איך סגרו עליו המים
[923]

איך סגרו עליו המים
זאת כבר לא נדע --
איך פשט ידיו אלינו
סוד הוא שנגדע --

זר חבצלות נפרש
על גופתו של ילד
בגד על החוף יעיד :
סוף ללא תוחלת --

It is an honorable Thought
[946]

It is an honorable Thought
And make One lift One's Hat
As One met sudden Gentlefolk
Upon a daily Street

That We've immortal Place
Though Pyramids decay
And Kingdoms, like the Orchard
Flit Russetly away

זו מחשבה כה נעלה
[946]

זו מחשבה כה נעלה
יְרִימוּ לָהּ מִגִּבַּעַת
כְּבִיעַת פְּגִישָׁה עִם אִישׁ נִכְבָּד
בְּהִתְהַלֵּךְ בְּלִי דַעַת

שֵׁשׁ לָנוּ מָקוֹם נֶצְחִי
עַת אַרְמָנוֹת קוֹרְסִים
הוּא כְּמוֹ פְּרִידָס רוֹחֵף, עָלָיו
בְּגוֹן עֶרְמוֹן נָסִים

Of Tolling Bell I ask the cause
[947]

Of Tolling Bell I ask the cause?
"A Soul has gone to Heaven"
I'm answered in a lonesome tone --
Is Heaven then a Prison?

That Bells should ring till all should know
A Soul had gone to Heaven
Would seem to me the more the way
A Good News should be given.

על מה מכים פעמונים?
[947]

על מה מכים פעמונים?
נשמה חזרה אל מקורה,
עונים לי בנִימת תוֹגָה --
האם תהא שם אסירה?

מכה קולם עד שכלם
ידעו – ארע המארע
ולי נראה שפך ראוי
לבשר על טוב, ולא על רע.

Midsummer, was it, when They died
[962]

Midsummer, was it, when They died --
A full, and perfect time --
The Summer closed upon itself
In Consummated Bloom --

The Corn, her furthest kernel filled
Before the coming Flail --
When These -- leaned unto Perfectness --
Through Haze of Burial --

הם מתו בעצם התמוז
[962]

הם ימתו בְּעֶצֶם הַתְּמוּזַי –
בְּמֵלֵא יָמוֹת חֶמָּה –
הַקִּיץ אֵז מְקוֹף הָיָה
פְּרִיחָה כָּל-כָּךְ שְׁלֵמָה –

שָׂדֶה אֶת כָּל קִלְחֵיו גִּדָּשׁ
בְּטָרָם מִמְּגוּרָה –
כָּל הַתְּמוּנָה שְׁלֵמָה מִבְּעַד
אֶבֶד הַקְּבוּרָה –

Denial -- is the only fact
[965]

סרוב
[965]

Denial -- is the only fact
Perceived by the Denied --
Whose Will -- a numb significance --
The Day the Heaven died –

סרוב הוא כָּל אֲשֶׁר
הִרְגִּישׁ הַמְסָרָב –
שֶׁלְרָצוֹנוֹ אֵין מְשָׁמְעוּת
בְּיוֹם שֶׁל הָרֶס רָב –

And all the Earth strove common round --
Without Delight, or Beam --
What Comfort was it Wisdom -- was --
The spoiler of Our Home?

וְהָעוֹלָם נִסָּה לְסֵב –
אֵךְ בְּלִי קוֹ אֹר – שְׂמָמָה –
וְהַחֲכָמָה אֲשֶׁר שִׁבְשָׁה
הִיתָה אַז נִחְמָה?

Pain expands the Time
[967]

Pain -- expands the Time --
Ages coil within
The minute Circumference
Of a single Brain –

Pain contracts -- the Time --
Occupied with Shot
of Eternities
Are as they were not –

כאב מרחיב את תחום הזמן
[967]

– כאב מרחיב את תחום הזמן –
סבך של דורות פרוץ תמיד
בתוך הקף פה מצמצם
של מח היחיד –

– כאב מקטין את תחום הזמן –
גבולו נפרץ, שדותיו נורו
הסלמות של האין-סוף
היו כלא היו –

He who in Himself believes
[969]

He who in Himself believes --
Fraud cannot presume --
Faith is Constancy's Result --
And assumes -- from Home –

Cannot perish, though it fail
Every second time --
But defaced Vicariously --
For Some Other Shame –

אדם שבִּישָׁרוֹ יבִטח
[969]

אָדָם שֶׁבִּישָׁרוֹ יבִטח --
מְרָמָה לֹא תַעֲרִים עָלָיו --
הָאֱמוּנָה פְּרִי הַתְּמִדָּה --
מְקוֹרָה בְּבֵית הוֹרָיו –

הִיא לֹא תִתֵּם, גַּם אִם תִּכָּשֶׁל
לֹא פַעַם עַל בְּלִי-מָה --
אֲדָא תִשְׁחַת בְּעַקִּיפִין --
בְּשָׁל אִיזוֹ כְּלִימָה –

The Soul's distinct connection
[974]

The Soul's distinct connection
With immortality
Is best disclosed by Danger
Or quick Calamity --
As Lightning on a Landscape
Exhibits Sheets of Place --
Not yet suspected -- but for Flash --
And Click -- and Suddenness.

זיקה מובהקת יש לנפש
[974]

זיקה מְבֹהָקֶת יֵשׁ לְנֶפֶשׁ
עִם מְחֹזְזוֹת אֵין-סוֹף
הִיא מְתַגַּלָּה בְּעֵת סִכָּנָה
אוּ כְּשֶׁקוֹרָה אָסוֹן --
כְּפִי שֶׁבָּרַק עַל פְּנֵי שָׁדוֹת
חוֹשֶׁף מְרֹאוֹת אֶתֶר --
עֵדִין לֹא נֶחְשָׁד. רַק "קְלִיק" --
הַבִּזָּק פְּתָאם נִמְהָר.

The Mountain
[975]

The Mountain sat upon the Plain
In his tremendous Chair --
His observation omnifold,
His inquest, everywhere --
The Seasons played around his knees
Like Children round a sire --
Grandfather of the Days is He
Of Dawn, the Ancestor –

הָהָר
[975]

הָהָר מַעַל בְּסֵאוֹ הָרָם
אֶת הַמִּישׁוֹר יִסְקֹר,
מִמְּכוֹן שְׁבֻתוֹ הַמְּרֻמָּם
אֶת סְבִיבוֹתָיו יַחְקֹר.
וְהָעוֹנוֹת נוֹשָׁאוֹת הַמָּנוֹן
בְּטֹף אֶל רֹאשׁ בֵּית אָב;
לְזֹהָר הַיָּמִים הוּא סָב,
לְשַׁחַר – אָב קִדְמוֹן.

A Cloud withdrew from the Sky
[895]

A Cloud withdrew from the Sky
Superior Glory be
But that Cloud and its Auxiliaries
Are forever lost to me

Had I but further scanned
Had I secured the Glow
In an Hermetic Memory
It had availed me now.

Never to pass the Angel
With a glance and a Bow
Till I am firm in Heaven
Is my intention now.

ענן הזח מן המרומים
[895]

ענן הזח מן המרומים
כלו הוד ותפארת
אך הוא וכל פמליתו
אובדים לי בלי מזכרת

לו אך הוספתי התבונן
לו אך נצרתתי ברק-זקב
גנזתי עמק בזכרוני
היה הוא צף עכשו.

גמרתתי אמר : לא אפגש
מלאך בזיק-עין, בקידה
עד מקומי ברום כון,
זאת מטרתתי עתה.

The Fingers of the Light
[1000]

The Fingers of the Light
Tapped soft upon the Town
With "I am great and cannot wait
So therefore let me in."

"You're soon," the Town replied,
"My Faces are asleep --
But swear, and I will let you by,
You will not wake them up."

The easy Guest complied
But once within the Town
The transport of His Countenance
Awakened Maid and Man

The Neighbor in the Pool
Upon His Hip elate
Made loud obeisance and the Gnat
Held up His Cup for Light.

האור ברוך אצבעותיו
[1000]

האור בְּרֹךְ אֶצְבָּעוֹתָיו
עַל שַׁעַר עִיר נֹקֵשׁ
"אֲנִי חָשׁוּב וְאֵין לִי פָנָאִי.
פְּתֹחוּ-נָא, אֲבִיקֶשׁ"

עֹנָה הָעִיר: "מִיָּד, אֵךְ כָּאן
עוֹד לֹא הִקִּיץ נִרְדָּם --
אֲכַנִּיס אוֹתָךְ, אִם תִּשָּׁבַע
שְׁלֹא תַעֲרִיר אָדָם."

חֵיש-קַל הַסָּפִים הָאוֹר לַתַּנְאִי
אֵךְ כְּשֶׁלָּעִיר צָעַד
הַהִתְרַגְּשׁוֹת וְזִיו פָּנָיו
הָעִירוּ כָּל אֶחָד

וְהִשְׁכּוּ שְׁבַבְרָכָה
כִּפְּיוֹ עַל שׁוֹק מָחָא
וְקַד קִידָה, וְהִיתּוּשׁ
הָרִים כּוֹס בְּשִׁמְחָה.

The Stimulus, beyond the Grave
[1001]

The Stimulus, beyond the Grave
His Countenance to see
Supports me like imperial Drams
Afforded Day by Day.

תמריץ-עידוד לראות פניו
[1001]

תמריץ-עידוד לראות פניו
אף שְהֵלֵךְ לְעוֹלָמוֹ
עוֹזֵר לִי בְּלִגְימוֹת פֶּאֶר
אֲשֶׁר תִּגְשָׁנָה לִי כָּל יוֹם.

**A Sickness of this World it most occasions
[1044]**

A Sickness of this World it most occasions
When Best Men die.
A Wishfulness their far Condition
To occupy.

A Chief indifference, as Foreign
A World must be
Themselves forsake -- contented,
For Deity.

**סלידה מן העולם תורגש
[1044]**

סלידה מן העולם תרגש
כשהטובים אותו עוזבים.
שמקומם איש ימלא
כדאנו מקוים.

ומסביבם עולם אדיש
כלו זרות, לאות.
עליו הם ברצון ותריו
בעבור האלהות.

I never saw a moor
[1052]

I never saw a moor,
I never saw the sea;
Yet know I how the heather looks,
And what a wave must be.
I never spoke with God,
Nor visited in heaven;
Yet certain am I of the spot
As if the chart were given

עוד לא צפיתי
[1052]

עוד לא צפיתי במדבר,
גם ים עוד לא חזיתי.
אבל אדע שיחי צבר,
צורת גלים חזיתי.
עוד לא שמעתי קול שדי
בשערי רקיע,
אבל ממש לתוך ידי
מפת דרכים הגיעה.

Title divine - is mine!
[1072]

Title divine - is mine!
The Wife - without the Sign!
Acute Degree - conferred on me -
Empress of Calvary!
Royal - all but the Crown!
Betrothed - without the swoon
God sends us Women -
When you - hold - Garnet to Garnet -
Gold - to Gold -
Born - Bridalled - Shrouded -
In a Day -
Tri Victory
"My Husband" - women say -
Stroking the Melody -
Is this - the way?

התואר השמימי שלי ניתן
[1072]

התואר השמימי שלי ניתן,
"אשה" – ללא תג וסימן!
חד הוא התואר וחרף
הריני בגולגולתא קיסרית
כלי מלכות, בלי עטרה,
מארשה – במלא ההכרה,
מתת מאל הן לנו הענקה, נשים,
עת נפגשים,
האדם באבני האדם,
זהב בזקב,
לדה, חפה ומות – כך, כלם יחדו,
ביום אחד,
שלוש של נצחון סוף –
"אישי", הן לוחשות בקול לויט –
האם זה המתנה שלו נטה כתיף?

The Sky is low
[1075]

The Sky is low -- the Clouds are mean.
A Travelling Flake of Snow
Across a Barn or through a Rut
Debates if it will go --

A Narrow Wind complains all Day
How some one treated him
Nature, like Us is sometimes caught
Without her Diadem.

השחק שח
[1075]

השחק שח, עבים שפלים.
פתית שלג שצויען
ליד חריץ שבאסם
חוכך אם יסתנן –

משב שמילל בלי סוף
קובל, זועק מרה
יש שפמונו הבריאה
נגלית בלי עטרה.

The Bustle in a House
[1078]

The Bustle in a House
The Morning after Death
Is solemnest of industries
Enacted upon Earth –

The Sweeping up the Heart
And putting Love away
We shall not want to use again
Until Eternity –

יום לאחר המוות
[1078]

יום לְאַחַר הַמָּוֶת
תְּכוּנָה בְּכָל מָקוֹם
תַּעֲשֶׂיָהּ כֹּה נִכְבָּדָה
מִפְעֻלַת בִּיקוּם –

מְטַאֲטָאִים פֹּה אֶת הַלֵּב
הַאֲהָבָה – בִּצְד
שׁוֹב לֹא נִרְצָה לְהוֹרִידָהּ
מִן הַמֶּדֶף לְעַד –

These Strangers, in a foreign World
[1096]

These Strangers, in a foreign World,
Protection asked of me --
Befriend them, lest Yourself in Heaven
Be found a Refugee --

פליטים בעולמות זרים
[1096]

פְּלִיטִים בְּעוֹלָמוֹת זָרִים
בְּקִשׁוֹ אֶצְלִי מְקָלָט בְּלִיל –
בְּחֶסֶד נְהַג, כֹּן גַּם אֶתָּה
פְּלִיט תִּהְיֶה בְּשָׁמַי הָאֵל –

The largest Fire ever known
[1114]

The largest Fire ever known
Occurs each Afternoon --
Discovered is without surprise
Proceeds without concern --
Consumes and no report to men
An Occidental Town,
Rebuilt another morning
To be burned down again.

בערה שלא הייתה כמותה
[1114]

בערה שלא הייתה כמותה
קורית כל יום לעת ערב --
היא מתגלית בלי הפתעה
בוערת ועוברת --
תאכל, אך כלל לא ידווח
על כך בקצה המערב,
תוך יום בנוהו מחדש
ישוב יבער, יחרב.

Shall I take thee, the Poet said
[1126]

Shall I take thee, the Poet said
To the propounded word?
Be stationed with the Candidates
Till I have finer tried –

The Poet searched Philology
And when about to ring
For the suspended Candidate
There came unsummoned in –

That portion of the Vision
The Word applied to fill
Not unto nomination
The Cherubim reveal –

האם זאת את?
[1126]

האם זאת את? כך המשורר
אל המלה, עודו חוכך,
עמדי בתור עם כל השאר
עד תמצא טובה ממך –

חפש בכל המלונים
וכשאחז בפעמון
לקרא לזו שנדחתה
ארע שם חזיון –

הגיעה היא בלי הזמנה
כבחוק פלים שלובים,
בלי מניו של המשורר
גלוי הפרובים.

The Props assist the House
[1142]

The Props assist the House
Until the House is built
And then the Props withdraw
And adequate, erect,
The House support itself
And cease to recollect
The Auger and the Carpenter --
Just such a retrospect
Hath the perfected Life --
A past of Plank and Nail
And slowness -- then the Scaffolds drop
Affirming it a Soul.

סמכים תומכים בבית
[1142]

סמכים תומכים בבית
רק עד שֶהוא מוכן
אז מסירים את הסמכים
והוא נצב איתן.
סומך הבית על עצמו
מזכרוננו מוחק
שאון קדוחים של נגרים --
קשי עברו מוחה.
ישפח ימי מריש, מסמר,
המלאכה שלמה --
אט-אט נופלים הפגומים --
לבית נשמה.

Great Streets of silence led away
[1159]

Great Streets of silence led away
To Neighborhoods of Pause --
Here was no Notice -- no Dissent
No Universe -- no laws --

By Clocks, 'twas Morning, and for Night
The Bells at Distance called --
But Epoch had no basis here
For Period exhaled.

אלי שכונות של מנוחה
[1159]

אֵלֵי שְׁכוּנוֹת שֶׁל מְנוּחָה –
גָּלְשׁוּ רְחוּבוֹת-דְּמָמָה-דִּקָּה,
כָּאֵן אֵין דְּעוֹת, אֵין מְרִיבוֹת
אֵין עוֹלָמוֹת וְאֵין חוֹקָה –

בִּבְקָר שְׁעוֹנִים קָרְאוּ
וּלְעֵת שְׁקִיעָה – פְּעֻמוֹנִים –
אֵד לֹא הָיָה לְזֶמֶן בְּסִיס
נִשְׁפּוּ בְּעֶרְף הַשָּׁנִים.

The Clouds their Backs together laid
[1172]

The Clouds their Backs together laid
The North begun to push
The Forests galloped till they fell
The Lightning played like mice

The Thunder crumbled like a stuff
How good to be in Tombs
Where Nature's Temper cannot reach
Nor missile ever comes

עבים בצוותא על גבם
[1172]

עבים בצִוְתָא עַל גִּבָּם
צִפּוֹן דְּחָפָם, וַיַּעֲרִים
דְּהָרוּ-רָקְעוּ עַד שֶׁנָּפְלוּ
בְּרָקִים חָפְזֵי כַּעֲכָבָרִים

הָרַעַם הִתְפֹּרַר כְּמוֹ בֶּד
מוֹטָב לְהִיּוֹת בְּבוֹר דּוֹמָה
שֶׁם אֶף-הִטְבֵּעַ לֹא יִרְגֵּשׁ
חֲצִים לֹא יִזְרוּ אֵימָה

**Too few the mornings be
[1186]**

Too few the mornings be,
Too scant the nights.
No lodging can be had
For the delights
That come to earth to stay,
But no apartment find
And ride away.

**מה מעטים הם הבקרים
[1186]**

מה מעטים הם הבקרים,
מה זעומים הם הלילות,
ואין אכסניה אחת
לכל ההלילות
שמגיעות אל העולם
אך לא תמצאנה בו מקום
ואז יוצאות הן לנתיבן הנעלם.

The Past is such a curious Creature
[1203]

The Past is such a curious Creature
To look her in the Face
A Transport may receipt us
Or a Disgrace –

Unarmed if any meet her
I charge him fly
Her faded Ammunition
Might yet reply.

תְּקוּפַת עֶבֶר – יְצוֹר מוֹזָר
[1203]

תְּקוּפַת עֶבֶר – יְצוֹר מוֹזָר
לֹא קָל בָּהּ לְהַבִּיט
אֶפְשָׁר תִּרְגֹּשׁ מִן הַתַּעֲלוּת
וְאוֹלֵי חֶרֶף תִּמְיֹט –

אִם בָּהּ פּוֹגְשִׁים לֹא חֲמוּשִׁים
כִּדְאֵי מִיד לְבָרַח
כִּי הִקְלִיעִים הַחֲלוּדִים
עוֹד עֲלוּלִים לְפָגַע.

A word is dead
[1212]

A word is dead
When it is said,
Some say.

I say it just
Begins to live
That day.

מלה מתה
[1212]

מלה מתה
אם נהגתה
כך המימרה אומרת.

אך אנכי
סבורה שהיא
אזי רק מתעוררת.

The Riddle we can guess
[1222]

The Riddle we can guess
We speedily despise --
Not anything is stale so long
As Yesterday's surprise --

חידה פתורה
[1222]

חידה פתורה עבר זמנה
בטל כל קרבתה –
הכל עומד בה חיש לקמל
כמו הפתעה של יום אתמול.

Like Rain it sounded
[1235]

Like Rain it sounded till it curved
And then I knew 'twas Wind --
It walked as wet as any Wave
But swept as dry as sand --

When it had pushed itself away
To some remotest Plain
A coming as of Hosts was heard
It filled the Wells, it pleased the Pools
It warbled in the Road --

It pulled the spigot from the Hills
And let the Floods abroad --
It loosened acres, lifted seas
The sites of Centres stirred
Then like Elijah rode away
Upon a Wheel of Cloud.

נשמע כגשם
[1235]

נִשְׁמַע כְּמוֹ גֶשֶׁם, הִתְעַקֵּל
וְאִזּוּ יָדַעְתִּי : זֶה עֹלֵעוֹל --
רָטַב הָיָה כָּכֵל נַחְשׁוֹל
סָחַף כְּמוֹ גֵּל שֶׁל חוֹל --

כְּשֶׁהוּא דָחַף עֲצָמוֹ, חֲזָק,
אֶל הַמִּישׁוֹר הַמְרָחֵק
הִרְגֵּשׁ כְּבִיעַת בְּקוֹר אוֹרְחִים :
בְּבִאֲרוֹת -- מֵיִם חַיִּים
כָּל הַרְחוֹב חָגַג

חָלַץ מְגוּף מִן הַגְּבָעוֹת
וּנְחָלִים זָרָם זָרְמוּ --
שִׁידַד שְׂדוֹת, הָרִים גָּלִים
חוֹצוֹת הָעִיר הָמוּ
אֵד נֶעֱלְמוּ אִזּוּ עֲקֻבוֹתָיו
כְּמוֹ הַנְּבִיא, בְּרֶכֶב-עָב.

**The Lilac is an ancient shrub
[1241]**

The Lilac is an ancient shrub
But ancients than that
The Firmamental Lilac
Upon the Hill tonight

The Sun subsiding on his Course
Bequeaths this final Plant
To Contemplation not to Touch
The Flower of Occident.

Of one Corolla is the West
The Calyx is the Earth
The Capsules burnished Seeds the Stars
The Scientist of Faith

**שתיל קדמון הוא הלילך
[1241]**

שְׁתִּיל קְדָמוֹן הוּא הַלִּילָךְ
אֶךְ קְדָמוֹנֵי יוֹתֵר
הוּא הַלִּילָךְ מִשְׁמֵי מְרוֹם
הַלִּילָה עַל הַתֵּל.

שְׁקִיעַת הַשֶּׁמֶשׁ אֶל הַיָּם
תִּנְחִיל לְצֶמַח מֵהָר רָב;
שָׁרִיד הוּא; לְרֵאוֹתוֹ בְּלֶבֶד:
נֶצֶן הַמַּעֲרָב.

כּוֹתֶרֶת לוֹ – מֵצֵד הַיָּם,
הָאָרֶץ לוֹ גְּבִיעַ;
הַכּוֹכָבִים – זָרְעִים מִשֶּׁק,
הַדֶּת מִדַּע תִּבְיַע.

...

His research has but just begun
Above his synthesis
The Flora unimpeachable
To Time's Analysis

"Eye hath not seen" may possibly
Be current with the Blind
But let not Revelation
By theses be detained

וְהַמְחָקֵר זֶה אֵד הַתְּחִיל
מַעְבֵּר לַמִּתְכַּנֵּן,
הַצִּמְחָה – לֹא רָבָב
לְפִי פְּסִיקַת הַזֵּמָן.

"עֵדִין עֵין לֹא שָׁזְפָה", יֹאמְרוּ
סוּמִים בְּהַשְׁתָּאוֹת
אֵד הַמְחָקֵר בֶּל יַעֲכֹב
מוֹעֵד הַהִתְגַּלּוּת.

Longing is like the Seed
[1255]

Longing is like the Seed
That wrestles in the Ground,
Believing if it intercede
It shall at length be found.

The Hour, and the Clime —
Each Circumstance unknown,
What Constancy must be achieved
Before it see the Sun!

הכיסופים הם כמו זרעים
[1255]

הכיסופים הם כמו זרעים
עמק בחשכה,
נאבקים, מאמינים:
הזמן ישא ברכה.

הזמן ומזג האויר —
חידה הם; ולכמה
קביעות נאמנה זקוקים
עד בוא קרני חמה!

**There is no Frigate
[1263]**

There is no Frigate like a Book
To take us Lands away
Nor any Coursers like a Page
Of prancing Poetry –

This Traverse may the poorest take
Without oppress of Toll –
How frugal is the Chariot
That bears the Human Soul –

**אין שום ספינה
[1263]**

אין שום ספינה שתשיט
לאפק כמו ספר,
ואין פרש עז שידהר
כמו שירה טופפת –

אל המסע יצאו דלים
ללא מס ואגרה –
מה זול לשאת נשמת-כל-חי
בזו הכרכרה –

When Memory is full
[1266]

When Memory is full
Put on the perfect Lid --
This Morning's finest syllable
Presumptuous Evening said –

עת מתמלא הזיכרון עד תום
[1266]

עת מתמלא הזכרון עד תום
פסוהו וְאָטְמוּ הַיָּטֵב –
אֶת הַמָּלִים הַמְשֻׁבָּחוֹת שֶׁנִּכְתְּבוּ הַבֹּקֶר
בִּיהָרָה הַשְּׁמִיעַ אָמַשׁ עָרַב מִתְרַבֵּר –

The Mushroom is the Elf of Plants
[1298]

The Mushroom is the Elf of Plants -
At Evening, it is not
At Morning, in a Truffled Hut
It stop opon a Spot

As if it tarried always
And yet it's whole Career
Is shorter than a Snake's Delay -
And fleeter than a Tare –

'Tis Vegetation's Juggler -
The Germ of Alibi -
Doth like a Bubble antedate
And like a Bubble, hie –

הפטריה – שדון-צמחים
[1298]

הפטריה – שדון-צמחים –
בְּעֶרְבַּיּוֹת הַיָּמִים עוֹדָה בְּאֵין.
בְּבֹקֶר בְּבִקְתָּת כְּמֵהִין
תִּצּוֹץ בְּהֶרֶף עֵין.

דוֹמָה שֶׁהִתְעַכְבָּה תָּמִיד,
אֵךְ כָּל זְמַן פֹּעֵלָה
קָצֵר מִרְגַּע שֶׁל נַחֵשׁ –
וּמִפְּרִיחָה קֵלָה –

כְּלִלְיָנִית בֵּין הַצִּמְחִים –
מִלְכַּת הַתְּחִבּוּלוֹת –
הִיא מְגִיעָה כְּמוֹ בּוּעָה
וּכְמוֹ בּוּעָה תִּחְלֹף –

...

I feel as if the Grass was pleased
To have it intermit -
This surreptitious Scion
Of Summer's circumspect.

Had Nature any supple Face
Or could she one contemn -
Had Nature an Apostate -
That Mushroom - it is Him!

דומה שהדשאים שמחים
ממפגשי-אקראי
עם זה החטר השקט
בן-קנץ פקוח-עין.

אם הנריאה תסבב ראשה
מי יקבל מכה טריה?
ואם תתור כופר, מומר!
תבחר בפטריה!

**Delight's Despair at setting
[1299]**

Delight's Despair at setting
Is that Delight is less
Than the sufficing Longing
That so impoverish.

Enchantment's Perihelion
Mistaken oft has been
For the Authentic orbit
Of its Anterior Sun.

**יֵאוּשׁ הָעוֹנֵג בַּשְּׁקִיעָה
[1299]**

יֵאוּשׁ הָעֹנֵג בַּשְּׁקִיעָה
פְּחוֹת מְזָה שֵׁשׁ
בְּגִעּוּעַ שָׁבוּ דִי
אֵד הוּא כֹּה מְרוֹשֵׁשׁ.

קִרְבָּה לַשֶּׁמֶשׁ כֹּה קְסוּמָה
עַל-כֵּן רַבִּים טוֹעִים
אֶת הַמְסָלוֹל הָאֱמִתִּי
לָרֵב אֵינָם רוֹאִים.

Let me not mar that perfect Dream
[1335]

Let me not mar that perfect Dream
By an Auroral stain
But so adjust my daily Night
That it will come again.

Not when we know, the Power accosts -
The Garment of Surprise
Was all our timid Mother wore
At Home - in Paradise.

לבֵּל אֶכְתִּים חֵלוֹם מוֹשֵׁלִם
[1335]

לִבֵּל אֶכְתִּים חֵלוֹם מְשֻׁלָּם
בְּכֶתֶם שֶׁל שְׁעַת אוֹר,
כִּדִּי לְשֹׁמֵר אֶת זְמַן לַיְלִי
שֶׁשׁוּב וְשׁוּב יִחְזֹר.

בְּלִי הֶכְנָה, כַּחוֹת קֶרֶבִּים –
עוֹטִים נִיר מִתְנָה
זֶה כָּל מֶה שֶׁלְּבָשָׁה חוּהַ
בְּגֹן שֶׁבִּתְנִי"ךְ.

**A Bee his burnished Carriage
[1339]**

A Bee his burnished Carriage
Drove boldly to a Rose
Combinedly alighting
Himself his Carriage was
The Rose received his visit
With frank tranquillity
Withholding not a Crescent
To his Cupidity
Their Moment consummated
Remained for him to flee
Remained for her of rapture
But the humility.

**בן-כוורות בברק רכבו
[1339]**

בן-כוורות בברק רכבו
טס אל השושנה
היתה שם נחיתה כפולה
בזמן שהוא חנה.
השושנה קבלה פניו
בשקט ובשלוה
ולא מנעה אברי גופה
מזה שהתאווה.
בתם רגעי התחדות
הוא קם ונעלם,
בתם רגעי התלהבות
גופה נשאר נכלם.

Luck is not chance
[1350]

Luck is not chance—
It's Toil—
Fortune's expensive smile
Is earned—
The Father of the Mine
Is that old-fashioned Coin
We spurned—

מזל אינו ביד-המקרה
[1350]

מזל איננו יד-מקרה
הוא עבודת פנים.
חיוך שפתייו של הגורל
הוא פרי יצת אפים
אביו של המכרה הזה
הוא הדינר המבזה
גלגל בעצלתים.

You cannot take itself
[1351]

You cannot take itself
From any Human soul --
That indestructible estate
Enable him to dwell --
Impregnable as Light
That every man behold
But take away as difficult
As undiscovered Gold –

אינדך יכול
[1351]

אינדך יכול כָּלֵל לְנֶשֶׁל
אֶפְלוּ נִשְׁמָה אַחַת
מִן הַנִּכְסִים הָעֲמִידִים
אֲשֶׁר נֹתְנִים לָהּ נַחֲלָה
הַחֲסוּמָה כְּאוֹר חֲמָה --
שֶׁכֵּל אֶחָד יָכוֹל לִרְאוֹת
אֵךְ לְקַחְתָּם? – תִּיגַע לִשְׁוֹא
זֶה כְּמוֹ לְמַצֵּא מְכִירָה זָהָב --

Love's stricken "why"
[1368]

Love's stricken "why"
Is all that love can speak --
Built of but just a syllable
The hugest hearts that break.

"איך?!?", כך חולה האהבה
[1368]

"איך?!?", כך חולה-הַאֲהֶבָה
יאמר, בְּלִי לְהַכְבִּיר מְלִים --
יוצֵיא רַק הַבְּרָה אַחַת
שׁוֹבֶרֶת לְבָבוֹת גְּדוֹלִים.

It sounded as if the Streets were running
[1397]

It sounded as if the Streets were running
And then - the Streets stood still -
Eclipse - was all we could see at the Window
And Awe - was all we could feel.

By and by - the boldest stole out of his Covert
To see if Time was there -
Nature was in an Opal Apron,
Mixing fresher Air.

שמענו כאילו הרחובות רצים
[1397]

שָׁמַעְנוּ כְּאִלּוּ הָרְחוּבוֹת רָצִים
וְאִזְ עָמְדוּ הֵם דָּם –
לְקוֹי חֲמָה בַּחֲלוֹנוֹת
פָּחַדְנוּ עַד-בְּלִי-תָם.

לְמַחְבֹּאוֹ פָּרְצוּ לְרֹאוֹת
אִם שָׁם גָּנוּז הַזֶּמֶן –
הִטְבֵּעַ בִּסְנֶר אָדָם
הַכְּנִיס קוֹ רֵעֵנוּ.

Shame is the shawl of Pink
[1422]

Shame is the shawl of Pink
In which we wrap the Soul
To keep it from infesting Eyes —
The elemental Veil
Which helpless Nature drops
When pushed upon a scene
Repugnant to her probity —
Shame is the tint divine.

בושה היא מעטה ורוד
[1422]

בושה היא מעטה ורוד —
בה נשמתנו נעטף,
לנצר אותה מעין רעה
היא אז רדיד משלם וטוב.
אותו תוריד המציאות
בהקלעה אל הזירה.
היא צבע אלהי עת
יתעורר ספק במלא ישרה.

**How lonesome the Wind must feel Nights
[1418]**

How lonesome the Wind must feel Nights –
When people have put out the Lights
And everything that has an Inn
Closes the shutter and goes in –

How pompous the Wind must feel Noons
Stepping to incorporeal Tunes
Correcting errors of the sky
And clarifying scenery

How mighty the Wind must feel Morns
Encamping on a thousand dawns
Espousing each and spurning all
Then soaring to his Temple Tall –

**מה בודדה הרוח בלילות
[1418]**

– מה בודדה הרוח בלילות
כִּשְׁהָאוֹרוֹת כָּבִים סָבִיב
וְכָל פֶּנֶדֶק בִּכְפָּר, בָּעִיר
אֶת הַתְּרִיסִים מִגִּיף –

בַּצְהָרִים הַדוֹרָה הִיא,
צִלִּים בְּלִי-גוֹף בְּרָקֵעַ
שְׂגִיאוֹת תִּמְחֵק הִיא בְּמִרוֹמֵי
תִּגִּיהָ אֶת הַטֶּבַע.

מה עֲצָמְתִּית הִיא בִּבְקָרִים
אֶלְפֵי רִגְעֵי זְרִיחָה מוֹנָה
תֹּאֲהֵב אוֹ תִּתְעֵב, וְאִז
תִּשָּׁק לְאֶרְמוֹנָה –

How brittle are the Piers
[1433]

How brittle are the Piers
On which our Faith doth tread --
No Bridge below doth totter so --
Yet none hath such a Crowd.

It is as old as God --
Indeed -- 'twas built by him --
He sent his Son to test the Plank,
And he pronounced it firm.

עד מה שבירים הם עמודי הגשר
[1433]

עד מה שבירים הם עמודיו של גֶּשֶׁר
שֶׁעַל גִּבּוֹ הָאֲמוּנָה תִּדְרֹךְ --
לֹא בְּנִקְל תִּצְיֵב עָלָיו כֶּף רֶגֶל --
וְעַם זֹאת מְתַיֵצֵב שָׁם טוֹר אָרֶךְ.

מִנֵּינ-שְׁנוֹתָיו כְּשְׁנוֹת הָאֱלֹהִים --
אֲכֹן, הָאֱלֹהִים בִּנְאִי הָיָה --
שָׁלַח אֶת בְּנוֹ לְבָדֵק אֶת הַקּוֹרָה,
קָרָא הֵבֶן : הִיא חֲזָקָה יָדִידָה.

Death is the supple Suitor
[1445]

Death is the supple Suitor
That wins at last --
It is a stealthy Wooing
Conducted first
By pallid innuendoes
And dim approach
But brave at last with Bugles
And a bisected Coach
It bears away in triumph
To Troth unknown
And Kindred as responsive
As Porcelain.

המוות – מחזר גמיש
[1445]

הַמּוֹת – מַחְזֵר גָּמִישׁ
בְּסוֹף אוֹתָךְ כּוֹבֵשׁ –
כָּךְ חִזְרוּ הַחֲשָׁאִי :
וְתַחֲלָה הוּא מִתְרַחֵשׁ
בְּרָמְזִים חֲוִרְוִיִּים
בְּשִׁיחַ שֶׁל עֲלָגִים
אַחֵר – בְּעֵז קוֹל חֲצוֹצְרוֹת
וּבְמָרְכָב זוּגִי
יִשָּׂא הֵלָה אֶת מַלְקוֹחוֹ
אֶל קֶשֶׁר נֶעְלָם
וְהַקְרוֹבִים הַהֲמוּמִים
פְּסָלִים שֶׁל פּוֹרְצָלָן.

A Route of Evanescence
[1463]

A Route of Evanescence,
With a revolving Wheel –
A Resonance of Emerald
A Rush of Cochineal –

And every Blossom on the Bush
Adjusts it's tumbled Head –
The Mail from Tunis – probably,
An easy Morning's Ride –

מסלול כה חמקמק
[1463]

מסלול כה חמקמק
סובב על גלגליו
עם תהודה של אִזְמֶרְגֵד
זנוק כֶּשֶׁל תולע.

וכל נצן על שיח
יִיטִיב מֵרֵאָה שָׁעַר
אולי אֶגֶרֶת מִתוֹנִיס?
סוסי אולי יִדְהֶר?

A little overflowing word
[1467]

A little overflowing word
That any, hearing, had inferred
For Ardor or for Tears,

Though Generations pass away,
Traditions ripen and decay,
As eloquent appears –

מילה קטנה
[1467]

מִלָּה קְטָנָה שֶׁכְּבִמְטָה
קִסָּמִים תִּצְיֹף וְתִבְטֵא
תְּשׁוּקָה, רִגְשֵׁי קִינָה,

הַגִּם שֶׁכָּבֵר דִּזְרוֹת תִּכְפּוּ
וּמְסֻרוֹת עָלוּ, רָקְבוּ,
עוֹדָה בְּמֵלֶא אֹנָה.

To see the Summer Sky
[1472]

To see the Summer Sky
Is Poetry, though never in a Book it lie --
True Poems flee –

הבט בקיץ בשמים
[1472]

הבט בקיץ בשמים
תראה שירה. לא בין דפים --
כי לשירי אמת קנפים -

How happy is the little stone
[1510]

How happy is the little Stone
That rambles in the Road alone,
And doesn't care about Careers
And Exigencies never fears —
Whose Coat of elemental Brown
A passing Universe put on,
And independent as the Sun
Associates or glows alone,
Fulfilling absolute Decree
In casual simplicity —

מה טוב לאבן הקטנה
[1510]

מה טוב לאבן הקטנה,
שתשויטט שאננה,
בלי דאגות ליום עתיד
קשי הקיום כלל לא יפחיד —
מעיל בצבע חום מבהק
עליה היקום זרק,
היא עצמאית כמו החמה
תזהר — יחדו או בעצמה,
כבלי משים, כבגזרה,
שומרת על פשטות גמורה —

**To see her is a Picture
[1568]**

To see her is a Picture
To hear her is a Tune --
To know her an Intemperance
As innocent as June --

To know her not -- Affliction --
To own her for a Friend
A warmth as near as if the Sun
Were shining in your Hand.

**תביט בה – היא כמו תמונה
[1568]**

תביט בה – היא כמו תמונה
תדע שהיא כלה עזוז –
תשמע בה קול של מנגינה
תמה היא כתמוז –

לא תכירה – זה פגע מר –
אך אם תהיה ידידתך
החמימות כמו חמה
תזרח בכף ידך.

The Bat
[1575]

The bat is dun with wrinkled wings
Like fallow article,
And not a song pervades his lips,
Or none perceptible.

His small umbrella, quaintly halved,
Describing in the air
An arc alike inscrutable,
Elate philosopher!

Deputed from what firmament
Of what astute abode,
Empowered with what malevolence
Auspiciously withheld.

To his adroit Creator
Ascribe no less the praise;
Beneficent, believe me,
His eccentricities.

העטלף
[1575]

הַעֲטָלֶף כְּנָפָיו קְמוּטוֹת,
עָכוּר כְּמוֹ חֶפֶץ מְשֻׁמָּשׁ.
וְאֵין מִזְמוֹר עַל דֶּל שְׁפָתָיו,
אוֹ מִשְׁהוֹ שִׁירָגֶשׁ.

מְטָרִיתוֹ הַחֲצוּיָה,
כְּנָפֶיהָ הַנָּעוֹת
מְשַׁרְטָטוֹת הֵן בְּאֲוִיר
תְּמוּנַת הוֹגָה יָדְעוֹת!

מֵאִיזָה שֶׁחַק הוּא שׁוֹגֵר
מֵאִיזָה תְּהוֹ שֶׁל מְשָׁכָן,
וּמִי יֵצֵק בּוֹ הַזָּדוֹן
שֶׁבְּתִבּוּנָה רַבָּה רָסָן.

וּלְיוֹצְרֵהוּ הֶחָכֶם
הִרְבּוּ בְּשִׁבַּח וּתְהִלּוֹת;
רַב חֶסֶד הוּא, הָאֱמִינִי לִי,
חֶסֶד מוֹזְרוּיוֹת.

**The Bird her punctual music brings
[1585]**

The Bird her punctual music brings
And lays it in its place --
Its place is in the Human Heart
And in the Heavenly Grace –

What respite from her thrilling toil
Did Beauty ever take --
But Work might be electric Rest
To those that Magic make –

**ניגון מדויק תביא ציפור
[1585]**

ניגון מדויק תביא צפור
ובמקומו אותו תיטל --
אי מקומו? בלב אדם
וכן בצל חסדו של אל –

האם לאלת החן מנוח
מן העמל, ולו לפעמים --
עמל הוא רגע שמשעיר
את אלה המחוללים קסמים –

**There came a wind like a bugle
[1593]**

There came a wind like a bugle,
It quivered through the grass,
And a green chill upon the heat
So ominous did pass

We barred the window and the doors
As from an emerald ghost
The doom's electric moccasin
That very instant passed.

On a strange mob of planting trees,
And fences fled away,
And rivers where the houses ran
The living looked that day,

The bell within the steeple wild,
The flying tidings whirled.
How much can come and much can go,
And yet abide the world!

**הגיעה חצוצרת-רוחות
[1593]**

הגיעה חצוצרת-רוחות,
הרעידה הדשאים,
וכפור ירק על פני החם
נבא ימים קשים.

חלון הגפנו ודלתות,
מקטב ירקרק,
וכף רגלו של גזר-הדין
חלפה כמו ברק.

עפים סביב עצים פרותים,
גבב-עקירת-גדרות,
ונצולים ביום ההוא
הביטו בנהרות,

ובצריח פעמון,
צרח בקה: אויה!
כל כך הרבה בא והולך,
והעולם קיים.

**Within that little Hive
[1607]**

Within that little Hive
Such Hints of Honey lay
As made Reality a Dream
And Dreams, Reality—

**בכד מכוורת קטן מידות
[1607]**

בְּכַד מְכוּוֹרֶת קֶטָן מִדּוֹת
נוֹתְרוּ טְפוֹת דְּבֶשׁ. יֵשׁ לְטֶעַם,
בָּם חֲלוֹמוֹת נַעֲשִׂים אֶמֶת
אֶמֶת נַעֲשִׂית חֲלוֹם –

The Auctioneer of Parting
[1612]

The Auctioneer of Parting
His "Going, going, gone"
Shouts even from the Crucifix,
And brings his Hammer down –
He only sells the Wilderness,
The prices of Despair
Range from a single human Heart
To Two -- not any more –

מכירה פומבית
[1612]

מְכִירָה פּוֹמְבִית : "זוֹ הַזְדְּמָנוּת
אַחֲרוֹנָה. נִמְכָּר" כָּרוֹז
יַצֵּק אֶפְלוֹ מִכָּפַר הַצֶּלֶב,
פִּטִּישׁ יִנְחִית בָּעֹז –
מוֹכֵר הוּא אֶת הַיְשִׁימוֹן,
וְיָמָה מְחִירוֹ שֶׁל הַתְּסָפוֹל
הוּא נָע בֵּין זֶה שֶׁל לֵב אֶחָד
לְשָׁנִים – זֶה הַכֹּל –

**Apparently with no surprise
[1624]**

Apparently with no surprise
To any happy Flower
The Frost beheads it at its play
In accidental power
The blonde Assassin passes on
The Sun proceeds unmoved
To measure off another Day
For an approving God.

**דומה שום פרח בגנה
[1624]**

דומה שום פרח בגנה
כָּלֵל לֹא יִפְתָּע
שֶׁכְּפֹר עוֹרְפוֹ בְּהִנָּאָה
חֲסִנוֹ נִגְדָּע.
אֲדִישׁ הַשֶּׁמֶשׁ מִתְנַהֵל
קִטְלֹן זָהָב
לְמוֹד עוֹד יוֹם עֶבּוֹר הָאֵל
הַסָּח: "כִּי טוֹב!"

The pedigree of Honey
[1627]

The pedigree of Honey
Does not concern the Bee,
Nor lineage of Ecstasy
Delay the Butterfly
On spangle journeys to the peak
Of some perceiveless thing --
The right of way to Tripoli
A more essential thing.

The pedigree of Honey
Does not concern the bee;
A clover, any time, to him
Is aristocracy.

אילן היוחסין של הדבש
[1627]

אילן היְחִסִּין וְשׁוֹרְשׁוֹ
שֶׁל אֵגֶל דְּבֶשׁ אֵינָנו אֵלָא שָׂוָא,
בְּעֵבוֹר דְּבוֹרָה. וְגַם גִּחְלַת הַחֲדָוָה
לֹא תַעֲכֹב צִפְרָת בְּמַעֲוִפָּה.
מִסְעוֹת-פָּאָר אֶל הַפִּסְגָּה
שֶׁל מִשְׁהוֹ בְּלִי גּוֹף --
מוֹלָם נָתִיב לְטָרִיפוֹלִי
הַרְבֵּה יוֹתֵר חָשׁוּב.

אילן היְחִסִּין וְשׁוֹרְשׁוֹ
שֶׁל אֵגֶל דְּבֶשׁ אֵינָנו אֵלָא שָׂוָא ;
בְּעֵבוֹר דְּבוֹרָה. אֶצְלָהּ, בֵּין הָעֵלִים,
עָלָה תִלְתָּן גַּם הוּא בְּאַצִּילִים.

As from the earth the light Balloon
[1630]

As from the earth the light Balloon
Asks nothing but release –
Ascension that for which it was,
Its soaring Residence.
The spirit looks upon the Dust
That fastened it so long
With indignation,
As a Bird
Defrauded of its song.
Asks nothing but release –

להתנתק מן הקרקע
[1630]

לְהִתְנַתֵּק מִן הַקֶּרֶקַע
לְכָדּ שׁוֹאֵף בָּלוֹן –
רְחִיפָה קִלְהָ אֶל הַמְרוֹמִים
הִיא לוֹ מִשְׁכָּן עֲלִיוֹן.
תְּבִיט הַנֶּפֶשׁ בְּאֶבֶק
כִּסְתָּהּ בּוֹ כְּאַסִּיר
בְּזַעַם רַב,
כְּמוֹ צִפּוֹר
נִשְׁלֹוּהָ מִן הַשִּׁיר –

Extol thee -- could I?
[1643]

Extol thee -- could I? Then I will
By saying nothing new --
But just the truest truth
That thou art heavenly.

Perceiving thee is evidence
That we are of the sky
Partaking thee a guaranty
Of immortality

אומר שבחיה?
[1643]

אומר שבחיה? האוכל?
דבר לא אחדש --
ורק אומר את האמת
שצד שמימי בך יש.

ארגיש בך עדות לך
שאנו בני מרום
אקח אותך ככתב ערבית
לנצח הקיום

Why should we hurry
[1646]

Why should we hurry -- why indeed?
When every way we fly
We are molested equally
By immortality.
No respite from the inference
That this which is begun,
Though where its labors lie
A bland uncertainty
Besets the sight
This mighty night –

מה טעם נמהר
[1646]

מה טעם נמהר? – הלא
בכל מקום שאֵליו ננוס
הנצח באותה מדה
יציק, ישלח לשון בבוז.
לא נמלט מהאמת :
בכל אשר התחיל
להתהוות תשכן תמיד
אי-נדאות תפלה
המסתירה תמונה דלה
של אפלה גדולה –

Conferring with myself
[1655]

Conferring with myself
My stranger disappeared
Though first upon a berry fat
Miraculously fared
How paltry looked my cares
My practise how absurd
Superfluous my whole career
Beside this travelling Bird

עודי שוקלת את דרכי
[1655]

עודי שוקלת את דרכי
הזר הלך לי לאבוד
הגם שקדם במפליא
ישב, אכל הוא תות
פעולותי בלי הגיון
דאגתי כה מתגמדת
נתיב חיי כה מיתר
אל מול צפור נודדת

Down Time's quaint stream
[1656]

Down Time's quaint stream
Without an oar
We are enforced to sail
Our Port a secret
Our Perchance a Gale
What Skipper would
Incur the Risk
What Buccaneer would ride
Without a surety from the Wind
Or schedule of the Tide –

בפיתולי נהר הזמן
[1656]

בְּפִתּוּלֵי נְהַר הַזְּמַן
נִרְדַּ לְלֹא מִשּׁוֹט
אֲנִי נֶאֱלָצִים לָשׁוֹט
הֵיעַד – סוּד כְּמוֹס
אֵין לוֹחַ סְעָרוֹת
אֵי הַסֶּכֶן שֶׁיַּעֲמֹס
כְּאַלֶּה סְכוּנִים
אֵיזָה פִּירָאט בְּלִי שׁוֹם עֲרֵבוֹת
מִן הָרוּחוֹת יִסְכִּים לָשׁוֹט
בְּהַעֲדָר גְּלִיוֹן פָּרוֹט שֶׁל מוֹעֲדֵי גְאוֹת –

Fame is a fickle food
[1659]

Fame is a fickle food
Upon a shifting plate
Whose table once a
Guest but not
The second time is set.

Whose crumbs the crows inspect
And with ironic caw
Flap past it to the
Farmer's Corn --
Men eat of it and die.

פרסום – מזון כל-כך קלוש
[1659]

פרסום – מזון כל-כך קלוש
על כלי זו ינתר,
על גב שלחן לאורחו יגש
ערוך אך פעם על מגש
רק פעם – לא יותר.

עורבים בודקים את פרוךיו
קוראים בוז בךדון
יזרום כסם
על דגן אסם –
ולאוכליהם – דין אבדון.

His mind of man

[1663]

His mind of man, a secret makes
I meet him with a start
He carries a circumference
In which I have no part --

Or even if I deem I do
He otherwise may know
Impregnable to inquest
However neighborly –

מחשבת איש סוד מופלא

[1663]

מְחַשְׁבֶּת אִישׁ סוּד מְפֹלֵא
פָּגַשְׁתִּיו – אִם אֶךְ אוֹצִיא מִלִּי
יִקַּף הוּא בְּכֹזֶאֶת הָלֶה
בָּהּ אֵין לִי חֶבֶל וְנִחְלָה --

אִף אִם אֶמַר אֶת דַּעְתִּי
הוּא לֹא יָבִין כָּלֵל מָה אֶתִּי
מוֹל חִקִּירָה – בְּעִצְתִּי
אֶךְ הוּא גַם יֵי יְדִידוּתִי –

**Lightly stepped a yellow star
[1672]**

Lightly stepped a yellow star
To its lofty place—
Loosed the Moon her silver hat
From her lustral Face—
All of Evening softly lit
As an Astral Hall—
Father, I observed to Heaven,
You are punctual.

**צעד אל מקומו הרם
[1672]**

צעד אל מקומו הרם
קלות כוכב זהב —
מעל ראש הלבנה
התר כסוי מכסף —
ברוך הלילה מוארים
אורות כוכבי משכן —
צפיתי במרומים: "אבי!
אתה ממשיך דיקון!"

Speech is one symptom of Affection
[1681]

Speech is one symptom of Affection
And Silence one --
The perfectest communication
Is heard of none --

Exists and its indorsement
Is had within --
Behold, said the Apostle,
Yet had not seen!

מילה היא אחת מאותות החיבה
[1681]

מִלָּה הִיא אַחַת מֵאוֹתוֹת הַחִבָּה
שְ�תִיקָה – הַשְׁנִיָּה בְּאוֹתוֹת --
וְאוֹלָם אֶת מִיטֵב הַתְּקִשְׁרֶת בְּתַחוּם
לֹא קִבְּלָתִי מִזֹּאת אוֹ מִזֹּאת --

הִיא קִיָּמַת אֲמָנָם, אֵךְ דְּבָרֵי עֲדוּדָה
נִסְתָּרִים בְּעִמְקֵי לִבָּבָה --
הִסְתַּכְּלִי-נָא, אָמַר לִי שְׁלִיחוֹ שֶׁל הָאֵל
זֶיו פָּנֶיהָ עוֹדְנוּ נִחְבָּא!

Drowning is not so pitiful
[1718]

Drowning is not so pitiful
As the attempt to rise
Three times, 'tis said, a sinking man
Comes up to face the skies,

And then declines forever
To that abhorred abode,
Where hope and he part company —
For he is grasped of God.

The Maker's cordial visage,
However good to see,
Is shunned, we must admit it,
Like an adversity.

טביעה אינה כה נוראה
[1718]

טביעה אינה כה נוראה
כּמאמץ להחליץ
יש שטובע מתרומם
ברום מבט נועץ,

אחר ישקע לעולמים
בעמק הנתעב
לקחהו אלהים לשם
מיהב נעזב.

ואז פניו של הבורא
אינו כפני אוהב,
הן כה זרות, יש להודות,
ממש כפני אויב.

**If all the griefs I am to have
[1726]**

If all the griefs I am to have
Would only come today,
I am so happy I believe
They'd laugh and run away.

If all the joys I am to have
Would only come today,
They could not be so big as this
That happens to me now.

**אם כל הכאב שעוד צפוי
[1726]**

אם כל הכאב שעוד צפוי
יגיע בדיוק עכשו,
לשמחתי כלי תקנה
שהוא יצחק, יפנה לי גב.

אם כל העשר שעוד יבוא
יבוא כעת חיה,
הוא לא יוכל להשתוות
לזו החנה.

If ever the lid gets off my head
[1727]

If ever the lid gets off my head
And lets the brain away
The fellow will go where he belonged --
Without a hint from me,

And the world -- if the world be looking on --
Will see how far from home
It is possible for sense to live
The soul there -- all the time.

אם יפתח מכסה ראשי
[1727]

אם יפתח מכסה ראשי
ואם יפרח שקלי
ילך הוא אל מחוז חפצו --
בלי רמז בשבילי,

והעולם -- אם יתבונן --
יראה : גם בשממה
יוכל ההגיון לחיות
כל עוד בו הנשמה.

My life closed twice before its close
[1732]

My life closed twice before its close --
It yet remains to see
If Immortality unveil
A third event to me

So huge, so hopeless to conceive
As these that twice befell.
Parting is all we know of heaven,
And all we need of hell.

חיי כבר תמו בטורם עת
[1732]

חיי כבר תמו בטורם עת
שתי פְּעָמִים. נותר לראות
אם האין-סוף לי יחשף
עוד חֲוִיָּה כזאת.

כה אַיִמִּים שְׁנֵי הַמְקָרִים
שעל גבי בָּחָרוּ לִפְלִי.
פְּרִדָּה – נִדְעָנָה מִמָּרוֹם
וְהִיא כָּל שְׁדָרוֹשׁ מִשְׁאוֹל.

One crown that no one seeks
[1735]

One crown that no one seeks
and yet the highest head
Its isolation coveted
Its stigma deified

While Pontius Pilate lives
In whatsoever hell
That coronation pierces him
He recollects it well.

זה כתר לא ביקשוהו
[1735]

זה כתר לא בקשוהו
אבל כל ראש נשא
חושק בבדידותו – רבב
דגול מרבבה.

בימי פונטיוס פילטוס
באיזה שואל נדח
העטרה דקרה אותו
את זה הוא לא ישפח.

That it will never come again
[1741]

That it will never come again
Is what makes life so sweet.
Believing what we don't believe
Does not exhilarate.

That if it be, it be at best
An ablative estate --
This instigates an appetite
Precisely opposite.

הם לא יקרו שנית לעד
[1471]

הם לא יקרו שנית לעד
על כן חיינו לא נחליף.
דבר שבו לא נאמין
לא יראה לנו מלהיב.

ואם חיים, אז מיטבם
זו נחלה שתבטל --
זה מעורר בי תאבון
למשהו הפוך בכלל.

To make a prairie
[1755]

To make a prairie it takes a clover and one bee,
One clover, and a bee,
And revery.
The revery alone will do,
If bees are few.

לברוא שדה ערבה
[1755]

לברא שדה ערבה צריך: תלתן, דבורה אחת בלבד,
גבעול תלתן אחד, דבורה אחת,
וגם חלום בצד.
ולמעשה, חלום בו די,
אם אין לך דבורים בלי-די.

Where every bird is bold to go
[1758]

Where every bird is bold to go
And bees abashless play,
The foreigner before he knocks
Must thrust the tears away.

במקום בו שוקקות דבורים
[1758]

בְּמָקוֹם בּוֹ שׁוֹקְקוֹת דְּבוּרִים
וְכָל צִפּוֹר תִּרְהַב,
הַזָּר בְּטָרֶם יִתְדַפֵּק
יִסְתִּיר אֶת דְּמְעוֹתָיו.

Elysium is as far
[1760]

Elysium is as far as to
The very nearest Room
If in that Room a Friend await
Felicity or Doom --

What fortitude the Soul contains,
That it can so endure
The accent of a coming Foot --
The opening of a Door --

שדות האליזיום רחוקים
[1760]

שדות האליזיום רחוקים
ממקומו של תא קרוב
אם רע בו יושב ממתין
לחסד או לסוף --

איזו עצמה יש בנשמה
לסבל, והיכלת
שאת קול הרגל הקרבה --
וקול פתיחת הדלת --

That Love is all there is
[1765]

That Love is all there is,
Is all we know of Love;
It is enough, the freight should be
Proportioned to the groove.

האהבה – סוד הקיום
[1765]

האהבה – סוד הקיום
רק זאת אנו יודעים ;
וְדִי בְכֶךָ : הֵעֵל צָרִיךְ
לְתֵלֶם לְהִתְאִים.